

CINKARNAR

LETO IX. — ST. 2

GLASILO DELAVSKEGA KOLEKTIVA CINKARNE CELJE

Izdaja Cinkarna, metalurško-kemična industrija, Celje. Uredja uredniški odbor. Odgovorni urednik Herbert Savodnik. Glasilo izhaja vsakega 15. v mesecu. Prispevke sprejemamo do 25. v mesecu. Rokopisov in slik ne vračamo. Naslov: Uredništvo glasila »Cinkarnar«, Cinkarna, Celje Tel. 39-81/216. Naklada 2100 izvodov. Tisk in kličjeji CP »Celjski tisk« Celje.

Naše neposredne naloge

Tudi naš kolektiv se mora čim hitreje vključiti v boj za splošno povečanje proizvodnje, njeno porenitev in za povečanje izvoza, a hkrati s tem za povečanje dohodka, če hočemo, da bomo tudi mi prispevali svoj delež za ustalitev razmer v našem gospodarstvu in da si bomo zagotovili zdravo povečanje življenjskega standarda. Vse mere in predpisi, ki jih je v zadnjem času obravnavala Zvezna ljudska skupščina in predpisal Zvezni izvršni svet, vodijo k temu cilju in zaradi tega moramo tudi mi prispevati svoj delež, da bomo te mere zares uresničili. Vsakemu članu našega kolektiva mora biti jasno, da ne bo mogoče izboljšati stvarnega standarda, če ne bomo upoštevali omenjenih mer in ukrepov in da standarda ne moremo izboljšati s tiskanjem denarja, temveč samo s povečanjem proizvodnje in dohodka. Vse drugo so samo iluzije.

Ce pregledujemo poslovanje našega podjetja v zadnjih treh letih, potem vidimo, da je ostal obseg proizvodnje enak ob enakem številu ljudi, kar pomeni, da je naša proizvodnja zastala. Četudi smo začeli nadrobno razmišljati o rekonstrukciji celotnega podjetja, ki bi v bistvu spremenila obseg poslovanja, a uresničitev tega načrta je dolgoročna, je zato nujno potrebno, da vsak član našega kolektiva temeljito razmisli, kako bi mogli proizvodni načrt za leto 1962, ki smo ga sicer že sprejeli, povečati za kakšnih 12 odstotkov, da bi tako ustvarili skupni dohodek približno devet milijard, namesto predvidenih osem milijard. Ta naloga ne bo lahka, niti enostavna, vendar sodim, da jo bomo zmogli, če si bo prizadeval zanj ves kolektiv, posebej še inženirsko-tehnično osebje. Naše načrte bodo morale preseči vse ekonomske enote, od metalurške do anorganske in organske. Povečati moramo sedanjo proizvodnjo, uvesti v proizvodnjo nove proizvode in izboljšati kakovost naših proizvodov.

Biti nam mora povsem jasno, da moramo hkrati s povečanjem proizvodnje najbolj energično poskrbeti tudi za znižanje proizvodnih stroškov, kar nam bo omogočila povečana storilnost in dosledna varčnost z vsemi vrstami materiala in drugimi izdatki. S povečano proizvodnjo moramo doseči tudi večji dohodek v ustreznem razmerju s proizvodnjo.

Posebno vprašanje je poveča-

nje proizvodnosti. Večje proizvodnje ne smemo in ne moremo doseči v nobenem primeru z večjim izkoriščanjem delavčeve moči, temveč z mehanizacijo določenih delavskih operacij, ki so bile doslej izključno ročne. Zaradi tega bo upravni odbor podjetja razglasil mesec junij za mesec tekmovanja v mehanizaciji najtežjih operacij dela v našem podjetju in od tega tekmovanja si vsak član našega kolektiva mnogo obeta; povsem nedvomno pa je, da moramo do konca leta povečati proizvodnjo v primerjavi z letom 1961 vsaj za osem odstotkov.

Ko govorimo o pocenitvi proizvodnje, moramo posebej omeniti uporabo reprodukcijskega materiala. Vsak dan zapažamo nemilosrčno razsipovanje materiala, slabo izkoriščanje in neakovostno obdelovanje. Zavaljo tega so mnogi naši izdelki slabe kakovosti in često se naši kupci pritožujejo, posebej za proizvode organske in anorganske kemije. Vse tovariše, ki zakrivijo, da iz dobrih surovin naredimo slabe proizvode in tako podjetje finančno prizadenemo, bomo morali energično kaznovati. Vsakemu članu našega kolektiva mora biti jasno, da lahko dobro ceno zahtevamo samo za dobre proizvode, za slabe proizvode pa moramo plačevati odškodnino, mimo tega se potem javijo običajno še razne druge nevarčnosti in često celo izgubimo kupca.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Tovarišu Titu

Dragi tovariš Tito!

Gozdovi prepevajo pesem velikih in slavnih spominov, gore si šepečejo zgodbe v nočeh, ko ne morejo spati — vsa naša domovina drhti in se raduje, kadar si Ti kje na poti.

Pri nas udarjajo kladiva in kovine topimo v pečeh in tudi v srcih nam bije in gori plamen ljubezni do domovine, socializma in Tebe. Mi pretapljammo čas v veličastne dogodke, mi oblikujemo novo življenje.

In v vsakem trenutku živi v nas spomin na veliko preteklost, vsak hip so pred nami Tvoji zgledi in Tvojih tovarišev, dragi predsednik. Mi se ne bomo izneverili našim skupnim načrtom, ker poznamo revolucionarno preteklost, živimo v udarnem sodobnem razvoju in pričakujemo še lepšo prihodnost.

Dovolj, dragi maršal, da ob današnji priložnosti, ko praznuješ svoj dan, ki si ga poklonil naši mladini, glasno povemo Tebi in vsem delavnim ljudem, da smo mladi in nezlomljivi, kakor si čvrst, odločen in mladosten Ti, dragi tovariš Tito, ki Ti želimo zate in zase še mnogo polnih, uspešnih in zadovoljnih let!

Živel, živel še na mnoga leta, dragi naš tovariš Tito!

Srečno!

IZBRALI SMO NOVE UPRAVLJAVCE

Ze v zgodnjih jutranjih urah je začela glasba iz zvočnikov vabiti člane kolektiva na volišča, kjer so ob 5,00 uri zjutraj volilni odbori začeli sprejemati volivce. Na vseh šestih voliščih v Cinkarni, kakor tudi na 7. volišču v Mozirju, so že takoj ob 5,00 uri številni volivci odločili, koga nameravajo imeti v organih upravljanja v prihodnje. Zatem je bilo od ure do ure več volivcev, odstotek udeležbe je bil vse večji. Uspehi na posameznih voliščih so se menjavali. Zdaj je bil odstotek udeležbe večji na enem, potem spet na drugem volišču. Člani volilne komisije so z nestrpnostjo pričakovali rezultate, primerjali število udeležencev in ugotavljali, kje in kdo še ni volil. Toda, četudi je v začetku kazalo, da bodo volitve zelo lepo uspeli, nas končni uspehi vendar ne morejo povsem zadovoljiti. Zares, da je bilo veliko volivcev, ki so bili opravičeno odsotni, a vendarle moramo ugotoviti, da nekaj volivcev ni maralo voliti. Rezultati volitev torej niso povsem zadovoljivi, a z nekoliko večjo prepričevalnostjo bi morda lahko dosegli dosti več.

Rezultati volitev delavskih svetov v ekonomskih enotah

EE METALURGIJA:

V EE metalurgija bi moralo voliti 700 volivcev, a glasovalo je samo 535 volivcev, to je 76,4%. V 25-članski DS so izvolili tovariše:

Vilija Skrta, Stanka Jančiča, Jurija Slugo, Jožeta Kantušarja, Jožeta Juraka, Jožeta Valenčaka, Danila Bevca, Franca Ivezica, Viktorja Skaleta, Cirila Počivalška, Oskarja Schmita, Stefana I. Hokmana, Franca Zupanca, Vinka Antončiča, Josipa Kuzmičkija, Antona Jazbeca, Zvonka Arha, Stefana Veselka, Ladislava Zimška, Maksa Majeriča, Otona Kundiha, Julčko Horvatovo, Ernesta Bratino, Avgusta Deržka in Branka Turnška.

EE ANORGANSKA KEMIJA:

V tej EE je bilo na spisku 225 upravičencev. Glasovalo je 190 volivcev, to je 84,4%. Izmed kandidatov so prišli v 21 članski DS Ivan Počivalšek, Albin Zupane, Ludvik Gregorič, Slavko Košir, Stanko Korošec, Terezija Lončar, Alojz Blažič, ing. Jerislav Cukrov, Ludvik Jakop, Franc Kováč, Jože Žuljevič, Karel Malgaj, Franc Dečko, Franc Poženel, Jakob Hercog, Ivan Rašič, Karel Natek, Jože Mavrič, Franc Dolšak, Stanko Stakne in Helena Kaker.

EE ORGANSKA KEMIJA:

Za delavski svet EE organske kemije bi moralo glasovati 61 volivcev, glasovalo jih je 50, to je 82%. V 15 članski DS so izvolili tovariše: Karel Esih, Ciro Cah, Janko Rebov, ing. Rudi Šibli, Mihael Kostrun, Jože Mastnak, Drago Ivakič, Jože Rošar, Drago Cvrtila, Pavel Lesjak, Marija Senica, Ramis Krasnič, Matilda Krušec, Terezija Krajnc in Mile Vlahinič.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Naša štafeta je stekla...

Predsednik Odbora sindikalnih podružnic, tovariš Franc Pokelšek, pozdravlja zbrane člane kolektiva ob priložnosti, ko je iz našega podjetja odhajala na pot Titova štafeta s pozdravi in čestitkami predsedniku republike za njegov 70. rojstni dan

Dne 9. aprila se je »Stafeti mladosti« priključila tudi naša. Ob pol deseti uri so se zbrali delavci na dvorišču pred sindikalno dvorano, kjer jih je pozdravil predsednik sindikata, tovariš Franc Pokelšek.

V pozdravnem govoru je tovariš Jančigaj poudaril pomen Dneva mladosti in se spomnil velikih dejanj revolucionarne mladine v preteklosti.

Zatem je predsednik tovarniškega komiteja LMS, to-

variš Vili Skrt, prebral čestitko, ki smo jo namenili tovarišu Titu za njegov sedemdeseti rojstni dan in štafeta Cinkarne — Korošec Mira, Jager Milan in Mirnik Marjana — je ponesla štafeto palico dalje. Pred Unionom, kjer so se zbrali predstavniki vseh celjskih delavskih kolektivov in šol, je naša štafeta predala čestitke, ki so zdaj na poti proti Beogradu, kjer jih bo tovariš Tito sprejel 25. maja!

Naša štafeta je stekla. Mladinci Mira Korošec, Milan Jager in Marjana Mirnikova neso štafeto palico s čestitkami maršalu Titu

Naše neposredne naloge

(Nadaljevanje s 1. strani)

Na odlično kakovost naših proizvodov moramo posebej paziti pri izvoznih artiklih. Pravzaprav bi mogli izvažati vse, kar izdelamo zares dobre kakovosti in po mednarodnih določilih. O tem smo se prepričali v zadnjih mesecih. Velike količine naših proizvodov moremo prodati na zahodnih tržiščih, četudi je tam konkurenca glede na kakovost in cene izredno ostra. Letos imamo velike dolžnosti do izvoza, a izpolniti jih bomo mogli samo v primeru, če bomo dosledno upoštevali vsa navodila in skrb za res dobro kakovost.

Predpis Zveznega izvršnega sveta, da smemo v skupni dohodek zaračunati samo realizirano proizvodnjo, to je proizvode, ki smo jih tudi prodali in so nam jih kupci plačali, je za povečanje skupnega dohodka in zato tudi čistega dohodka, izredno pomemben. Zaradi tega predpisa mora biti vsakomur jasno, da ne moremo ostati pri enaki višini osebnih dohodkov, kakor smo jih imeli lani, če bomo proizvajali samo toliko, kolikor smo proizvedli lani, kajti realizacija bo nedvomno manjša. To dejstvo nam zato jasno narekuje, da moramo proizvodnjo povečati, če hočemo povečati realizirano prodajo, saj bomo samo tako uspeli ohraniti osebne dohodke na lanskem povprečju.

Za realizacijo naše proizvodnje sta letos v veliki meri odgovorni naša komercialna in finančna služba. Mogoče situacija nikoli ni bila tako težka in zapletena, kakor je letos, ko je prvenstvenega značaja pravilno ekonomsko poslovanje s posebnim poudarkom na čim večjem izvozu. Zato ima letos naša komercialno-finančna politika čisto posebne naloge, saj mora skrbeti, da bodo ekonomske enote pravočasno dobivale potreben reprodukcijski material, kljub težki devizni situaciji in pospešenemu izvozu določenih reprodukcijskih sredstev, ki so nam nujno potrebna in še zavoljo številnih drugih objektivnih težav.

Vendar sodim, da bomo mogli večino naštetih težav letos obvladati in premagati, če bo vsak član našega kolektiva v bistvu razumel pomen vseh dosedanjih ukrepov in če bo vsak posameznik vedel, da je dejanski upravljevalec podjetja, če si bo vsakdo na svojem delavskem mestu prizadeval, da bo kar najbolje uspeval in tako pripomogel, da bomo zares izpolnili naloge, ki smo si jih določili. To leto je zagotovo čas, ko bodo mnogi kolektivi opravljali izpite zrelosti in trdno sem prepričan, da bo naš kolektiv ta izpit uspešno opravil.

Kakšen bo uspeh — zadosten, dober, prav dober ali odličen — bodo pokazali četrtletni obračuni in letni zaključni račun. Delavski sveti in zbori proizvajalcev posameznih ekonomskih enot morajo v svojih delokrogih temeljito razmisliti navedena vprašanja in hitro odločiti, kajti leto je kratko.

Ing. Drago Čeh

RAZPIS

Cinkarna, metalurško-ke-mična industrija Celje razpisuje delovno mesto

TEHNIČNEGA SEKRETARJA DRUŽBENIH ORGANIZACIJ V PODJETJU

Pogoji: a) srednja strokovna izobrazba, b) večletna praksa v organizacijskem in administrativnem delu.

Ponudbe, s priloženim življenjepisom, dostavite Kadrovskemu sektorju do 31. maja 1962.

Izbrali smo nove upravljalce

EE SKUPNE DELAVNICE:

Volilo je 270 članov kolektiva, a volilnih upravičencev je 334, torej je volilo 80,8 % volivcev. V 25 članski DS so bili izvoljeni tovariši: Ivan Ramšak, Karel Koren, Albert Toman, Mirko Maček, Karel Ramšak, Stanko Mak, Franc Romih, Jernej Jelen, Milan Kristan, Jože Koren, Tine Crepinšek, Franc I. Jazbinšek, Anton Oprešnik, Rafael Pečnik, Anton Dečman, Ivan Srnovršnik, Martin Kragolnik, Anton Turnšek, Viktor Grabar, Blaž Novak, Alojz Otorepec, Stanislav Borlak, Jože Malgaj, Leopold Kos in Karel Čarter.

Če primerjamo volilne uspehe v posameznih EE, ugotovimo, da je najlepši volilni uspeh dosegla anorganska kemija, kjer je volilo 84,4 %. Na drugem mestu je EE organske kemije z 82 %, zatem EE skupne delavnice 80,8 %, a najslabše so se izkazali volivci v EE metalurgije, ki so se volitev udeležili samo 76,4 odstotno.

Tudi v Mozirju so olepšali volišče in volivci so se resno zamislili, preden so izpolnili glasovnice

Delavski svet

Podjetje ima 1757 volivcev, od teh jih je volilo 1381, kar je 78,71 %. Če upoštevamo še opravičeno odsotne, bi ostalo še vedno 6 % članov kolektiva, ki niso marali na volitve. To sicer ni tako visoko število, a vseeno dokazuje, da je v podjetju še vedno nekaj ljudi, ki ne čutijo odgovornosti za uspehe podjetja in sebe samih.

V DS podjetja so volivci izbrali 57 članov. Izbrani so: Rudi Mrz, Rudi Kranjc, Ignac Kramar, Maks Pečnik, Fric Kolšek, Jože Jančič, Ivan Smonkar, Jože Naraks, Ivan Utrankar, Ivan Amon, Jože Goršek, Stefan Hokman, Rudi Skočaj, Franc Solar, Milan Kresnik, Ivan Vičič, Franc Hohnjec, Josip Hohnjec, Franc Bricman, Jurij Stubi-

Volivci so čakali kar v vrstah, volilni odbori so komaj sproti delili glasovnice in razlagali, kako je treba voliti

Horvatič, Beno Pečar, Jože Slatinšek, Franc Gaberšek, Slavko Brunec, Jože Krajnik, Slavko Vervega, Edo Jurhar, Maks Košič, Viktor Tratnik, Janko Ločičnik, Stanko Korošec, Alojz Potoč-

Kasno zvečer so volilni odbori prinašali izpolnjene glasovnice volilni komisiji, ki je globoko v noč preverjala izide volitev, da jih je že v zgodnjih jutranjih urah razglasila

nik, ing. Jožica Farčnik, Viktor Palatinuš, Ivan Planinc, Ing. Zdenko Stojan, Jože Laščak, Jože Ljubič, Ludvik Gregorič, Vinko Jesenovec in Maks Polenik.

Novi upravljalci bodo prevzeli vaje gospodarnosti v našem podjetju v svoje roke. Številne težave in odgovorne naloge so pred njimi, zategadelj bodo morali zavestno opravljati svojo dolžnost, da ne bodo izneverili volivcev, članov kolektiva, ki so jim zaupali odgovornost za uspehe podjetja.

Volilni odbori so natanko pregledovali volivne spiske in beležili udeležbo

čar, Anton Ivezič, Ivan Krkalo, Marjana Mirnik, Marjan Brežnik, Milan Jager, Mimi Ostruh, Vera Povalej, Stane Leskovšek, Rudi Kranjc, Ivan Fegeš, Majda Marcen, Mirko Petek, Ivan Rabuzin, Rudi Fajs, Martin Slapšak, Ivan

Ne sama nava oblika - TUDI NOVA VSEBINA

PRED SAMIM OBČNIM ZBOROM NEKDANJE SINDIKALNE PODRUŽNICE SMO NAMESTO NEKDANJH PODODBOROV USTANOVILI PET ODBOROV SINDIKALNIH PODRUŽNIC — ZAKAJ NI ČUTITI DOVOLJ ZANIMANJA ZA DELO V SINDIKALNI ORGANIZACIJI — NEKAJ MISLI IZ NAGOVORA TOVARIŠA FRANCA GRABARJA — KAJ SO PAVEDALI DELEGATI IN GOSTJE NA OBČNEM ZBORU — V PRIHODNJE BOLJ VSESTRANSKO RAZGIBANO DELO

Razširitev delavskega upravljanja v posamezne ekonomske enote je terjala tudi preureditev sindikalne organizacije. Vsaka ekonomska enota ima zdaj svojo sindikalno podružnico, posebej podružnico imajo tudi delavci uprave, ki so vanjo vključeni še delavci pomožnega oddelka, transporta, ambulante, skladišč in laboratorijev. Vsi ti pododbori so na posebnih občnih zbora izvolili nove odbore, preimenovali so se v sindikalne podružnice in določili delegate za občni zbor sindikalne organizacije.

Ob tej priložnosti lahko zabeležimo, da so nekateri obrati pokazali precej žalostno podobo, saj so morali nekatere občne

zbore sklicevati tudi dvakrat in še drugič je bila ponekod udeležba tako malenkostna, da se upravičeno vprašamo, zakaj so naši ljudje izgubili zanimanje za delo sindikalne organizacije. Deloma moremo iskati razloge za tolikšno odstopanje v preraščanju oblik delavskega upravljanja, ki je prehitelo ureditev sindikalne organizacije, a hkrati moramo potrditi tudi dejstvo, da sindikat sam čisto ni znal zadovoljiti težnje in želje svojega članstva. Poleg tega moramo grajati tudi članstvo samo, ki se v mnogih primerih vidi v sindikalni organizaciji samo skupek ljudi, ki skrbijo za ceneno blago, ozimnico in podobne ugodnosti.

NUJNO

večji in hitrejši izvoz

SPLOŠNA POTREBA IN NUJNOST, DA POVEČAMO JUGO-SLOVANSKI IZVOZ

V gospodarstvu vsake države šteje izvoz prav gotovo med najvažnejše panoge. Blagovna izmenjava z drugimi deželami odpira široke možnosti za razvoj domače proizvodnje, saj omogoča, da v tujini nabavimo surovine, stroje, naprave itd., ki so potrebni za domačo proizvodnjo, a hkrati odpira široko tržišče za naše proizvode, katere drugi ne proizvajajo. Rezultat take blagovne izmenjave se očituje v trgovinski bilanci, ki je za državo tem ugodnejša, čim večji je izvoz, oziroma čim manjši je uvoz.

Trgovinska bilanca naše države je pasivna, saj je bil uvoz skozi vsa povojna leta večji od izvoza, kar je razumljivo zavoljo gospodarske zaostalosti naše države v predvojnem obdobju in skoraj popolnega opustošenja med vojno. Zato smo si v povojnem času nadvse prizadevali, da razvijemo v državi industrijo, da se gospodarsko čim prej osamosvojimo, a to je terjalo velika investicijska sredstva. Zato je naš uvoz v tem obdobju daleč presegal izvoz, razen tega smo z najetimi inozemskimi posojili znatno obremenili našo plačilno bilanco.

Izravnava plačilne bilance je prav gotovo najvažnejša naloga, ki jo mora urediti naše gospodarstvo, in v tem je odločilen izvoz blaga, poleg drugih oblik izvoza (turizem ipd.). Zato zlasti zadnji čas prav posebno poudarjamo pomen izvoza in gospodarske organizacije, bodisi proizvodnje, ki proizvajajo proizvode za izvoz, ali trgovinske, to so izvozna podjetja, si morajo nadvse prizadevati, da povečajo izvoz do največje mere in to zlasti na tržišča s konvertibilnimi valutami (zamenjalnimi, to je mednarodno priznanimi plačilnimi sredstvi, kakor je dolar, funt šterling, marka in podobno). Preusmeritev našega izvoza na to področje je nadvse pomembna.

NASA PRIZADEVANJA ZA VEČJI IZVOZ

Naše podjetje šteje gotovo med podjetja, ki so dolžna, da z izvozom svojih proizvodov uresničijo čim večji priliv čvrstih deviz. Za to imamo vse pogoje, saj naše podjetje že vrsto let izvažata najvažnejša izvozna artikla, to je (Nadaljevanje na 5. str.)

Paklanili so skrajaj 40

Na vabilo Transfuzijske postaje iz celjske Splošne bolnišnice, ki je proti koncu aprila pri nas jemala kri, se je prijavilo za dajanje krvi 135 članov našega kolektiva. Od prijavljenih je zdravniški pregled moral 17 članov zavrniti, večidel zavoljo prenizkega krvnega pritiska ali podobnih manjših nepravilnosti v krvnem obtoku. Med prijavitelji je bilo 45 starih krvodajalcev in 90 novih. Transfuzijska postaja je tako od 118 darovalcev prejela 33.980 litra najdragocenejše življenjske tekočine — krvi raznih skupin.

Kri skupine »O« so darovali: Heda Podrepšek (250 ml), Jože Ljubič (390), Milan Tepež (250), Alojz Blazič (250), Rudi Pongerl (150), Valter Stajner (250), ing. Alojz Rupnik (250), Zlatko Lukašček (250), Franc Tovornik (150), Franc Bratina (250), Ivan Sket (250), Miha Planko (250), Rudi Knez (250), ing. Milenko Vujaklija (250), Alojz Kos (250), Mijo Fijačko (150), Marija Bratina (250),

Franc Vipotnik (250), Franc Brečko (250), Rudolf Malinovsky (250), Milan Grebovšek (250), Franjo Mlinarič (390), Milan Babovič (250), Karlo Sagadin (250), Vili Skrt (250), Jože Špegl (250), Nuša Fležar (250), Stanoje Kokanovič (250), Ivan Strašek (390), Ivan Novak (250), Franc Korošec (250), Jože Filipič (250), Bojan Horvat (390), Jožica Luževič (250), Mihael Vutkovič (250), Karel Ramšak (390), Dimitrij Pop Ristov (390), Aleksander Rojnik (390), Rudi Mirt (150), Ladislav Janežič (250) in Jakob Novak (390). Skupaj so krvodajalci v skupini »O« darovali 10.970 litra krvi.

Kri skupine »A« so darovali: Marta Sacer (250), Ludvik Bezgovšek (390), Djordje Tojič (250), Franc Vidmajer (390), Zdravko Ivakič (250), Jakob Kotnik (390), Slavko Podkrižnik (250), Alojz Buser (150), Simon Petkovski (250), Viktor Bračko (250), Anton Pepehnik (250), Janez Mirnik (150), Vinko Zager (250), Ljubo Kompan (250), Albin Zupanc (390).

TRIBUNA MLADIH

Klub mladih proizvajavcev - upravljavcev

Z decentralizacijo delavskega upravljanja se je število neposrednih proizvajavcev v organih delavskega upravljanja znatno povečalo. S tem se je še večje število mladine v gospodarskih organizacijah srečalo s problemi neposrednega upravljanja in vodenja podjetij.

Mladi proizvajavci, katerih je vedno več v organih upravljanja, imamo s tem vedno večje dolžnosti in pravice pri usmerjanju politike gospodarskih organizacij. Vendar mnenja mladih upravljavcev še vedno premalo upoštevajo, ker ti niso sposobni za tako odgovorne naloge, ker marsikdo ne pozna osnov naše gospodarske politike in tako s konstruktivnimi predlogi ne moremo dovolj vplivati na sklepe organov upravljanja.

Zato so že pred leti vodstva mladinskih organizacij v gospodarskih organizacijah skušala poiskati pot, po kateri bi se čim več mladih proizvajavcev usposobilo za svojo nadvse važno nalogo, po drugi strani pa ustanoviti takšno telo v podjetju, pre-

ko katerega bo lahko mladina — mladi proizvajavci — čimbolj neposredno vplivala z različnimi predlogi na dvig produktivnosti, spremembe tehnološkega postopka, povečanje ekonomičnosti proizvodnje in sploh čimveč prispevala k boljšemu poslovanju v naših gospodarskih organizacijah, k reševanju problemov mladih proizvajavcev tam, kjer mladina živi in dela. Klubi mladih proizvajavcev, ki že vrsto let delujejo v gospodarskih organizacijah, so v praksi pokazali, da lahko zadostijo vsem zgoraj omenjenim zahtevam mladih proizvajavcev in upravljavcev.

V večjih gospodarskih organizacijah v naši komuni že dalj časa obstoji potreba po ustanovitvi takšnih klubov, vendar zaradi dosedanjega stanja v mladinskih organizacijah tega ni bilo možno ustanoviti, odnosno so se vodstva mladinskih organizacij premalo zavzemala za ustanovitev Kluba mladih proizvajavcev in upravljavcev. Namen kluba mladih proizvajavcev in upravljavcev v začetku obdobja je naslednji:

1. da bodo člani aktivno sodelovali na proizvodnih konferencah;

2. da se bodo mladi upravljavci seznanjali z novimi instrumenti v našem gospodarstvu ter da bodo tako čimveč prispevali za reševanje problemov, po drugi strani pa se morajo ti oborožiti z znanjem, da bodo lahko nastopali proti predlogom, ki niso v skladu z našo gospodarsko politiko in tako doprinesli velik delež za pravilno upravljanje podjetja;

3. Klub mladih proizvajavcev — upravljavcev mora biti tisto telo, ki bo pozitivno vplival na odnose v podjetju in opozarjal na napake, ki nastopajo;

4. Prav tako mora KMPU skrbeti za nadaljnje izobraževanje mladih delavcev na delovnem mestu.

Klub mladih proizvajavcev — upravljavcev mora razvijati naslednje oblike dela: proizvodne konference, predavanja, diskusijske sestanke, posvetovanja z ostalimi KMPU in strokovne ekskurzije.

RAZGLEDNICA MESTCA

Da bodo potomci vedeli, kakšna je bila nekoč Cinkarna. Podrli smo mehanično delavnico pri kemijskih obratih 1

Samo delo KMPU naj bi se odvijalo v naslednjih smereh:

1. Reševanje gospodarskih in ekonomskih vprašanj.

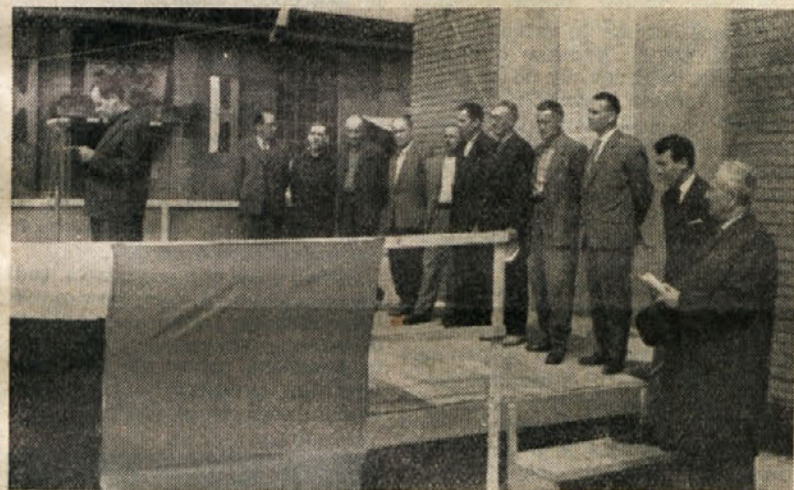
2. Sodelovanje mladih proizvajavcev pri upravljanju podjetja

3. Izobraževanje mladih proizvajavcev.

V prihodnji številki bomo opisali, kako bi mogel KMPU uresničiti navedeno dejavnost.

Vili Skrt

PRVOMAJSKA SVEČANOST V CINKARNI

Tovariš Franc Pokelšek govori na prvomajski svečanosti. Na odru je tudi devet od enajstih tridesetletnikov: Jakob Jeram, Milan Dobovišek, Martin Kociper, Emil Grabar, Maks Flaajs, Jože Kovač, Matija Jamnišek, Stanko Lajh in ing. Vladimir Mikuš. Povsem na desni sta Franc Smeh in direktor podjetja ing. Drago Čeh

Ob 15. uri se je zbralo — ljudje pravijo, da še nobeno leto toliko — članov delavskega kolektiva pred glavnim dimnikom, ki se je prav ta dan bohotil v novih svežih barvah, k svečanosti za 1. maj.

Prireditelj se je moral najprej opravičiti, ker sta povsem nenadoma odpovedala sodelovanje pevski zbor »Svobode« in član Slovenskega ljudskega gledališča v Celju, zavoljo televizijskega snemanja.

Na svečanosti so tako sodelovali samo naši domači recitatorji, ki so se zvrstili na odru po nagovoru tovariša Franca Pokelška. Recitali so tovarišica Marjana Mirnik, tovariš Milan Jager in tovarišica Nuša Fležar.

Zatem je tovariš direktor, ing. Drago Čeh, pozdravil zbrane tovariše delavce in še prav posebej

enajst tovarišev, ki so tega dne prejeli posebne zahvale delavskega kolektiva za tridesetletnico dela v Cinkarni.

Z urami, ki imajo na hrbtni strani vgravirano spominsko besedilo za tridesetletno delo, so bili nagrajeni tovariši Milan Dobovišek, Emil Grabar, Matija Jamnišek, Stanko Lajh, Franc Lešek, Jože Kovač in ing. Vladimir Mikuš. Trideset tisoč dinarjev in diplomu so pa prejeli (še po starem sklepu delavskega sveta) tovariši Maks Flaajs, Jakob Jeram, Martin Kociper in Ivan Zupanc.

Tovariš Jakob Jeram, ki je zdaj že v pokoju, je napisal ob tej priložnosti nekaj spominov na praznovanje 1. maja v predvojnih letih in hkrati izrazil posebno navdušenje ob njegovem tokratnem 1. maju.

Delo smo zadovoljivo in lepo opravili. Ko smo zaradi previdnosti, da ne bi bili povzročitelji požara, vse pogasili in pregledali in se hoteli vrniti v dolino, smo zaslišali klic »Stoj«. Obkolili so nas orožniki, nas aretirali in odvedli na policijo. Mene so odgnali v Gaberje, ker sem pač spadal pod ta rajon, druga dva pa na mestno policijo. Po preiskavi so nas zasliševali, po zaslišanju so nas pa zaprli. Pri preiskavi so mi odvzeli vžigalnik (takrat ni bilo dovoljen uporabljeni vžigalnikov, lahko si jih posedoval, če si imel za to posebno dovoljenje), odvzeli so mi tudi vezalke iz čevljev in pas.

Na policiji so hoteli vedeti, kdo nam je dal nalog, od koga smo ga dobili in komu v čast. Dejali smo, da smo si to nalogo zadali sami in to v počastitev praznika delovnih ljudi 1. maja.

Hoteli so nas obdolžiti in kaznovati le zaradi nevarnosti požarov oziroma požarnovarnostnih ukrepov, ne pa kot politično akcijo. To pa zaradi tega, ker niso želeli, da bi njihovi predstojniki zvedeli, da so tudi v Celju močne protikapitalistične struje med delavnimi ljudmi. Mi smo vztrajali, da je bilo naše delo namenjeno samo v počastitev našega praznika.

Tako smo preživeli 1. maj v zaporu. Drugega dne so nas spremeljali njihovi plačanci. Takšni in podobni so bili naši predvojni delavski prazniki.

Moj najlepši praznik pa je bil dne 28. 4. 1962 na dan prazne praznika delavnih ljudi, ko me je kolektiv Cinkarne, ki sem z njim živel 30 let in skupno z njim doživljal in prenašal stavke in preganjanja, delal in razpravljajal prej in danes po osvoboditvi, nagradil za moje delo.

Želim, da ostanejo temelji, ki so bili zgrajeni in na katerih se danes gradi naše gospodarstvo in uresničujemo naše ideje, za katere je padlo toliko žrtev, toliko mladih ljudi, čvrsti in nepozabljivi.

Mladim ljudem povem, da vse to ni samo pripovedka, temveč, da so to resnične stezice, poti, ceste, ki smo jih morali z vso srčnostjo prehoditi, posute so z bolečinami, ki jih še danes nismo pozabili, zato ljubimo in cenimo, kar imamo.

Jakob Jeram

Tovariš direktor izroča priznanje tovarišu Jakobu Jeramu

MOJ
NAJLEPŠI PRAZNIK

Za priznanje človečanskih pravic se je vedno človek boril uporno in z elanom, ki ga nam je dajala naša voditeljica Komunistična partija.

Zato je naša borba v bivši Jugoslaviji bila dobro organizirana, kot so stavke, delo na kulturno-prosvetnem področju, tako tudi praznovanje praznika delovnih ljudi 1. maj, katerega praznovanje je bilo prepovedano. Kapitalist je svoje vohune dobro plačal, da bi nam oviral proslave in delovanje, hoteli so

nam z udarci gumijevk zatreti naše ideje. To sem tudi jaz čutil, ko smo s tovarišem Jeršičem — takrat tudi delavec v Cinkarni — ter s tovarišem Karlom Berglezom, hoteli v počastitev 1. maja zakuriti kres na Grmadi.

Delo je bilo organizirano. Kres je zažarel na naši celjski Grmadi dne 30. aprila 1939, dan pred našim praznikom, gorel je veličastno, da so ga videli vsi ljudje in vedeli, da naše borbe niso zamrle, da živimo, in da še nismo uničeni.

Litrov rdečega zlata

Karl Feguš (250), Jože Sevšek (390), Alojz Zupan (250), Irena Teršek (250), Oto Cocelj (250), Agica Podgajski (390), Franc Pulko (250), Vida Slapnik (250), Stefan Veselko (250), Zvonko Cesi (390), Adolf Krajnc (250), Mihael Oglajner (250), Vilma Glačar (250), Franc Pobelšek (250), Ljubo Vasiljevič (250), Ivan Veselak (250), Franc Počivalšek (390), Franc Stifter (390), Ludvik Gregorič (390), Franc Gaberšek (390), Franc Točaj (390), Ivan Krajnc (390), Bruno Keber (250), Nikola Peljka (390), Franc Godler (390), Ivan Špes (390), Peter Pungartnik (250), Ivan Lužar (250), Jože Panzerl (250), Leopold Ovter (250), Andrej Tanšek (390), Stanko Jelen (390), Alojz Jelen (390), Jože Pravica (390) in Franc Vatovec (250). Krvodajavcev skupine »A« je bilo največ in darovali so tudi največ krvi, saj so dali vsega skupaj 15,100 litra življenjskega soka.

V krvni skupini »B« je bilo 22 darovavcev krvi, ki so dali skupaj 6,520 litra krvi. In sicer Stanko

Kač (250), Anton Točaj (250), Jože Poglšek (250), Karl Cater (150), Franc Bricman (390), Stanko Makek (250), Ivan Krajnc (250), Ibrahim Hoti (250), Vinko Cakš (390), Stanko Novak (250), Edita Kotošek (250), Franc Dečko (250), Ignac Marovšek (390), Gabriel Zupanc (250), ing. Jakob Raspotnik (250), Karl Falmoga (390), Olga Persolia (250), Jože Plahuta (390), Vinko Krajnc (390), Milan Jager (390) in Fortunat Novak (390).

V krvni skupini »AB« je bilo pet dajavcev, ki so darovali 1,390 litra krvi: Ivan Strmšek (390), Karl Vračun (250), Miroslav Sluga (250), Anton Mulec (250) in Ivan Kunstek (250).

Vsem darovavcem se tu javno zahvaljujemo za njihovo požrtvovalnost in zavednost, hkrati pa poudarjamo, da vsak dajavec krvi dobro ve, kako koristno more biti celo zanj samega, če bo kdaj potreboval kri, saj so nesreče v današnjih časih tako pogoste, da nikdar ne vemo, kdaj bomo potrebovali zdravniško pomoč.

Ne samo nova oblika - tudi nova vsebina

(Nadaljevanje z 2. strani)

Vendar moramo takoj poudariti, da je sindikalna organizacija že pred leti prerasla nekdanjo obliko neoblogljene dobrodelne skrbniške organizacije in se je razvila v močno in odločilno politično organizacijo. To dejstvo dokazuje tudi vsebina običnega zbora, a novo urejena organizacija bo morala skrbeti, da bo navodila običnega zbora tudi uresničevala.

ODBORI NOVIH SINDIKALNIH PODRUŽNIC

V novih sindikalnih podružnicah so izvolili svoje odbore. V sindikalni podružnici metalurgije je predsednik Ivan Veranič, tajnik Rudi Mraz, člani pa Franjo Lončar, Jože Jurak, Ladislav Pajk, Franc Brečko, Ivan Vičič, Oskar Schmidt, Milan Krsnik in Rudi Ivankovič.

V sindikalni podružnici kemije 1, 3 so izbrali za predsednika Albina Zupanca, za tajnika Ivana Pozniča, a člani odbora so Ivan Mikek, Stanko Stakne, Franc Dečko, Ivan Planinc, Ljudevit Gregorič, Anton Gerzina in Jože Kovačič.

Predsednik Sindikalne podružnice kemije 2 je tovariš Ivan Falnoga, tajnik pa Majda Jelen. Drugi člani odbora so Franc Brečelj, ing. Marija Cuk-Skok, Ivan Legvart, Vinko Žagar in Jože Lajler.

V EE skupne delavnice so izbrali za predsednika Sindikalne podružnice tovariša Viktorja Tratnika, za tajnika Maksa Košiča, za člane odbora pa: Ivana Srnovršnika, Staneta Komeričkija, Radovana Nedoha, Milana Juga, Richarda Kiselca, Jožeta Korena in Ivana Klinčarja.

Predsednik Sindikalne podružnice delavcev uprave je postal tovariš Mihael Vutkovič, a tajnik Mira Toman. Člani odbora so Franc Tovornik, Vilka Seško, Matevž Drobne, Mira Janežič, Stane Karner, Jože Kovač in Marija Štefane.

ODLOČEN ZAGOVORNIK UM- NEGA GOSPODARJENJA

Nikakor ne moremo trditi, da bi sindikalna organizacija odstopala od svojega nekdanjega bista. Ne, samo njeno delovno področje je postalo vse bolj odgovorno in zahtevno. Še vedno je dolžnost sindikalne organizacije, da štiti pravice in težnje delavcev, a njena vloga je vse bolj pokroviteljskega značaja, pravzaprav nadzornega, saj mora budno spremljati vsak premik v našem gospodarskem razvoju in čuvati, da bo delavsko upravljanje pridobilo vse večjo širino in moč, da ne bomo dovolili samovoljnega narekovavcev usmerjati razvoj našega gospodarstva, kakor bo ugajalo posameznikom, temveč skladno z našimi skupnimi težnjami.

V tretji stopnji našega družbenega in delavskega upravljanja, v tako imenovanem sproščanju pooblastil in odločanja, ki je razvojna posledica povojne administrativne dobe (1945-1950) in kasnejšega samoupravnega razdobja (1951-1960), dobivajo ustvarjalci dobrin vse večjo oblast v svoje roke, a hkrati z njo morajo dokazovati tudi vse večjo zrelost in razumevanje. Vsak posameznik je v današnji stopnji razvoja odgovoren za uspehe našega skupnega razvoja in nikogar ne sme biti, ki bi mu ne bilo mar, kako si urejemo našo sedanost, ki bo zagotovila boljšo prihodnost. Zategadelj mora sindikalna organizacija v prihodnje prvenstveno usmeriti svoje delo v gospodarsko in politično vzgojo svojega članstva, zagovarjati mora vsestransko širjenje delavskega upravljanja in preprečevati sleherni nepravilnost, če bi kdorkoli skušal s samovoljo omajati ali onemogočiti utrjevanje delavskih pravic.

Vemo, da že več let gospodarimo povsem samostojno in da ubiramo pot, ki je ni ubral še nihče drugi v svetovni gospodarski politiki.

Delegati na občnem zboru sindikata

Nikjer se ne moremo zgledovati, sami moramo odgovarjati za naše uspehe ali neuspehe. Toda odgovornost prehaja na nas vse, na vsakogar posebej, na vsako delovno mesto. Skrb za doslednost na vsakem delovnem mestu posebej ne smemo razumeti za odmaknjenost od skrbi za uresničenje načrtov vse naše skupnosti, kar je zadnje čase čest primer. Precej ljudi poznamo, ki so vestni in prizadevni na svojem delovnem mestu, a jim je prav malo mar, kako uspevajo njihovi tovariši v podjetju. Razširjeno delavsko upravljanje in prenos odgovornosti na vsakega posameznika, ne pomeni, da bi smeli zanemariti kontrolo in skrb za celoto.

Bistvo zdajšnjih gospodarskih teženj moremo združiti v načelih: skladnost med doseženimi proizvodnimi uspehi in delitvijo osebnih dohodkov, uravnovešene razmerja med osebnimi dohodki, splošno varčevanje, ki mora preprečiti vsako nepotrebno bahavost in pretirano udobje, osvajati moramo nova tržišča, da bomo mogli zagotoviti enakovredno zamenjavo proizvedenih dobrin s tujino. To-

da nadvse pomembno je, če hočemo vsa ta načela uresničevati, da si prizadevamo kar najbolje moremo, da bomo povečali proizvodnjo, bodisi z uvajanjem novih tehnoloških postopkov in boljšo organizacijo dela ali pa tudi — v kolikor je to pri nas še sploh mogoče — s povečano fizično storilnostjo.

Ob tej priložnosti se moramo dotakniti nekega posebno važnega dejstva, namreč, da sindikalna organizacija nikakor ne sme za vsako ceno težiti za povečanjem osebnih dohodkov, ker bi moglo to pripeljati gospodarsko organizacijo do zloma, temveč mora predvsem skrbeti, da bodo osebni dohodki skladni z rastojo proizvodnje. Tovrstno usmerjanje gospodarske politike je več kot enakovredno z nekdanjimi prizadevanji za golo povečevanje osebnih dohodkov, ker zagotavlja gospodarsko trdnost in ne ogroža, da bi naš gospodarski sistem izgubil temelje, ki izvirajo iz načela: vsakomur toliko, kolikor proizvede! Samo takšno načelo nam bo z jamčilo uspešno in umno gospodarjenje, ki bo vodilo v vedno boljše razmere.

Ocena in napotki posameznih delegatov

OBUDITI IN RAZGIBATI MORA- RAMO ŠPORTNO DEJAVNOST

Tovariš Ivan Veranič je v razpravi ugotavljal, da smo zadnja leta precej zanemarili športno dejavnost, ki je bila nekoč že lepo razvita. Predlagal je, da bi imela sindikalna organizacija osrednjo komisijo za šport. Ta komisija naj bi usmerjala in vzpodbujala posamezne športne dejavnosti, ki bi tako začele delovati dosti bolj organizirano in stalno. Hkrati z načrtom, da razgibamo dejavnost posameznih športnih panog, bomo morali poskrbeti tudi za to, da vključimo v razne športne dejavnosti čim več članov delavskega

Karlo Sagadin

kolektiva, ki so čisto potrebni telesne razgibanosti zavoljo razmeroma enoličnega, a zato tem bolj utrudljivega fizičnega dela.

TUDI ZA USPEŠNO PROIZVODNJO JE ČLOVEK NAJBOLJ OD- LOČILEN

Tovariš Karlo Sagadin, direktor kadrovskega sektorja, se je v razpravi dotaknil zelo bolečega vprašanja: človeka-delavca in proizvajavca. »V kadrovske politiki,« je dejal tovariš Sagadin, »so številni problemi, ki jih ne more reševati samo kadrovska služba, temveč je za njih rešitev odgovoren ves kolektiv. Veliko skrbi moramo posvetiti predvsem vzgoji našega delavstva. Zelo uspešni so se izkazali dosedanja uvajalna seminarji, četudi že vidimo, da bomo morali njih sistem še izpopolniti. Seve sam uvajalni seminar ni dokončna oblika vzgoje delavstva, temveč bi morali tudi zate, ko je delavec že v produkciji, z vzgojo na določen način nadaljevati.

Zadnja tri leta zapažamo precejšnje odhajanje delavstva iz podjetja. Razlogi za to so znani: težavnost dela je precejšnja, a mimo te imamo precej neurejene življenjske razmere mnogih naših delavcev. Nujno bomo morali poskrbeti, da izboljšamo nekatere stanovanjske probleme in še druga vprašanja družbenega standarda. Poleg vsega tega pa ne smemo pozabiti, da si sodoben delavec po delu zaželi tudi nekoliko razvedrila, a mi doslej članom

našega kolektiva nismo nudili nobene pravega družabnega življenja.«

SKRB ZA OBNAVLJANJE POTROŠENE MOČI

»V socialistični družbi je človek največja vrednost,« je dejal tovariš Jože Naraks. »Pri delu troši svojo življenjsko silo in družba je dolžna, da mu izgubljene sile povrne. Rekreacija delovnih zmogljivosti je zatorej ena izmed vodilnih nalog sodobne družbe. Zato moramo aktivni odmor delavcev organizirati tako, da bo krepi delovno kondicijo delavcev. Morali bomo skrbeti za telesno vzgojo, šport, planinstvo, izletništvo, letovanja in podobne oblike družabnega in zabavnega življenja in razvedrila.«

Tovariš Naraks je zatem navedel zelo tehtne podatke o naporih naših delavcev, ki ne izvirajo samo iz težkih delovnih razmer, temveč v veliki meri tudi iz neurejenih razmer družbenega standarda. Navedimo samo nekaj števil: nad 5 km se vozi na delo 587 delavcev, od teh 237 z avtobusi in vlaki, drugih 350 pa s kolesi. Tudi iz ankete med samci odkrijemo zanimive podatke. Na odgovor, kako prebijejo prosti čas, je 32% samcev odgovorilo, da delajo na kmetijskih posestvih, 6% se jih ukvarja z različnimi priložnostnimi zasluzki, 3% pa delajo pri društvu Ljudske tehnike.

Po daljši analizi je tovariš Naraks ugotovil, da je naše delo na področju rekreacije bilo doslej preveč menačrtno in da bo morala sindikalna organizacija v prihodnje rekreacijsko dejavnost usmerjati bolj načrtno.

SAMO MEHANIZACIJA BO OLAJSALA NAŠE NAPORE

Inženir Jurij Detiček se je dotaknil vprašanja proizvodnje, ki je za nas nujna, a možna bo samo, če bomo uvedli nove tehnološke postopke in mehanizirali proizvodnjo. Sedanje naprave in fizično zmogljivost delavcev smo izkoristili do zadnje možnosti. Zdaj smemo pričakovati večje uspehe še samo od nove mehanizacije.

Ing. Jurij Detiček

Nadalje je tovariš Detiček ugotovil, da nam bodo v nadaljnji proizvodnji nujno potrebni številni strokovni kadri. Omenil je

priprave za srednjo tehniško šolo, ki bo delovala v podjetju, potem je sprožil vprašanje štipendistov in sploh potrebo za dobro kadrovske politiko, pri čemer pa ne smemo zanemariti vzdrževanje dobrih odnosov med delavci v proizvodnji in delavci v uslužnostnih službah, kar je vse merodajno za vsestransko in usmerjeno povečanje proizvodnje.

ŠE MNOGO TEHTNIH ZADEV

Inženir Bogdan Zalar je ugotovil, da so kapacitete v topilnici že leta enako zkoriščene do zadnjih možnosti, ne da bi vanje vložili kakršnakoli sredstva. V metalurških obratih je že nekaj let pereče vprašanje delovne sile in dogaja se, da delavci skoraj ne morejo izkoristiti letnega dopusta, kaj šele, da bi mogli izkoristiti sproten rekreacijski odmor.

Tovariša Jože Punčuh in Ljubo Kompan sta opisala razmere v moziškem obratu, kjer bo treba resno razmisliti, da najdemo v najkrajšem času ustrezno in ekonomsko rešitev za preusmeritev proizvodne dejavnosti.

Tovariš Ladislav Pajk se je dotaknil stanovanjske problematike, o čemer smo že pisali v prejšnji številki, a bomo še v prihodnje, saj je ta dejansko zelo odločilnega pomena za nadaljnje obstajanje našega podjetja.

O zdravstvenih razmerah našega delavstva je poročal tovariš dr. Slavko Šopar. Tudi o teh vprašanjih bomo spregovorili ob priložnosti v posebni razpravi.

Da, razprava je ugotovila, da je potrebno v najkrajšem času resno odločiti o vrsti vprašanj, ki mučijo našega delavca, a o teh vprašanjih bomo pisali prihodnjic. Ne gre, da bi razvozlali vse štrene hkrati, kakor moramo vedeti, da vseh težav in potreb ne bomo mogli rešiti sočasno. Premisliti moramo, kaj je za nas bistveno in prvenstveno, potem pa bomo morali ta vprašanja odločno in prizadevno urediti.

Občni zbor sta pozdravila tudi tovariša Franc Leben, predsednik Republiškega odbora sindikata delavcev metalurgije, rudarstva in kemijske industrije in Vlado Črešnik, predsednik Okrajnega sindikalnega sveta Celje.

Tovariš Franc Leben, predsednik Republiškega sindikata delavcev rudarstva, metalurgije in kemijske industrije, pozdravlja naš občni zbor sindikata

ODBOR SINDIKALNIH PODRUŽNIC CINKARNE

Izmed 12 kandidatov so delegati na občnem zboru izvolili devet-članski Odbor sindikalnih podružnic, ki je na svoji prvi seji izbral za predsednika tovariša Franca Pokelška, za tajnika tovariša Herberta Savodnika, za blagajnika tovariša ing. Miloša Ranta, odborniki Rojnik Aleksander, Anton Leben, Stefan Bračun, Jože Lajler, Vlado Zajc in Fric Kolšek pa bodo predsedovali komisijam, ki jih bo imela sindikalna organizacija letos.

Nadzorni odbor so: predsednik tovariš Jože Naraks in člana tovariša Milan Jug in Slavko Mikek. Za Blagajno vzajemne pomoči so izvolili tovariše Vilija Skrta, Pavla Zeleta in Božo Piano.

Naša prva korektura

Nič novega ni za nas dejstvo, da bomo letos morali skrbno paziti na skladnost med doseženo proizvodnjo in izplačili osebnih dohodkov. V tej skrbi moramo v glavnem vedeti, da nam bo izpolnjevanje letošnjih delovnih načrtov dovoljevalo izplačila osebnih dohodkov v enaki višini kakor lani. Kakor hitro bomo ugotovili, da smo s proizvodnjo v zaostanku, bomo morali znižati dohodke, če ne bomo hoteli sami sebi škoditi. V primeru, da bomo proizvodnjo presegle, pa bomo smeli v toliki meri povečati gibljivi del osebnih dohodkov.

Kako kaže naše prvo trimesečno?

Načrt smo izpolnili 25,04 odstotno, torej za zdaj ne padamo, četudi nismo zabeležili nekega nadpovprečnega uspeha. Ta uspeh nam pa vendarle ne dovoljuje, da izplačamo za prvo trimesečje toliko vsoto, kakor smo jo izplačali lani v prvem tromesečju. To je 272.303.000 dinarjev po ceniku. Za januar in februar smo izplačevali takorekoč akontacije, ki smo jih zaračunavali po tekočih dosežkih v teh mesecih, a šele zdaj, ob zaključnem obračunu za prvo trimesečje, lahko vidimo kakšno je dejansko stanje.

Denar, ki smo si ga odmerili v sklad osebnih dohodkov, po proračunu za prvo trimesečje letos, ne zadošča. Dosegli smo namreč 258.803.000 dinarjev, torej za 13.500.000 manj, kakor bi potrebovali, če bi hoteli letos osebne dohodke povečati. Da ne bomo prekoračili določb in mer, torej da nas ne bi ob zaključku leta bolela glava, moramo že zdaj, ko je še čas, izplačila osebnih dohodkov korigirati. Zategadelj moramo pri izplačilu EP za marec odšteti teh 13 in pol milijonov dinarjev, da bo naš račun zares čist.

Sodimo, da bo vsakomur jasno, zakaj ne smemo pretiravati in preskakovati meje. Nikomur ne sme biti nerazumljivo, da ob samem doseganju delovnega načrta osebnih dohodkov ne povečujemo. To bomo mogli samo takrat, če bi naš letošnji delovni načrt presegle, kajti samo v tem primeru bomo ustvarili toliko denarja v skladu za osebne dohodke, da bomo mogli te tudi povečati. Zato še enkrat: gre za to, da bomo presegle naše delovne načrte, če bomo hoteli doseči večje osebne dohodke. Trenutno smo na čistem in zaenkrat se ne smemo bati, da bi se zaleteli, a v prihodnje moramo paziti, da bomo načrte vsaj uresničili, če nam ne bo uspelo povečati določenih nalog.

SE OSEM STANOVANJ

Stanovanjska stiska, ki jo trenutno čutimo, lahko postane usodna, če je ne bomo dovolj uspešno reševali. Prav zdaj kaže, da smo na najboljši poti. Samski provizorij je že skoro pod streho, morda bomo še letos začeli graditi samski dom, a hkrati rešujemo tudi najbolj nujna vprašanja družinskih stanovanj.

Delavski svet je potrdil predlog upravnega odbora, da najamemo dvajsetletno posojilo v znesku 13,8 milijonov pri Občinskem stanovanjskem skladu za nakup dveh trosobnih in štirih dve in pol sobnih stanovanj. Posojilo z en odstotno obrestno mero seve ni dokončna vsota, kajti 55% bomo morali prispevati sami. Ta prispevek naj bi določili iz sredstev leta 1962, a stanovanja bi bila vseljiva do konca leta.

Naši letošnji delovni načrti

SE VEDNO:

Povečati moramo proizvodnjo

Delavski svet je razpravljaval o osnovnih načelih družbenega načrta za leto 1962 — Družbeni načrt je delavski svet potrdil, a hkrati je poudaril, da bomo morali vložiti vse sile, če bomo hoteli vsestransko uspeti.

V prejšnji številki smo pisali, da smo lanski načrt presegle. Ne sicer preveč, a nekoliko vendarle. Toda letošnji načrt predvideva znova povečano proizvodnjo večine naših izdelkov. Samo pri nekaterih izdelkih bomo proizvodnjo zmanjšali, ker tako zahtevajo tržne razmere. V celoti pa družbeni načrt predvideva za 4% večjo proizvodnjo kakor smo jo uresničili lani; torej za 8% več, kakor smo je lani predvideli.

Nezanimivo bi bilo, če bi navajali številke posameznih proizvodov, saj o teh podatkih bodo razpravljali vse leto v večji meri delavski sveti posameznih ekonomskih enot. Bolj pomembno je, da v trenutnem položaju predvarimo, zakaj je nujno, da skušamo narediti še več, kakor predvideva naš letošnji načrt. V prvi vrsti moramo vedeti, da v prihodnje zakon ne bo dovoljeval tako nesorazmernega povečanja osebnih dohodkov, kakor se je to marsikje dogajalo doslej. Osebni dohodki bodo smeli biti samo toliko večji, za kolikor bo večja ustvarjena proizvodnja. Še več: skladiščne zaloge proizvedenega blaga v račune ne bomo mogli zajeti, temveč samo tisto blago, ki smo ga v resnici prodali in so nam ga kupci tudi plačali.

Na sklade oziroma sploh na dohodek podjetja bo letos vplivalo tudi povečanje materialnih stroškov (zavoljo višjih cen določenih surovin in večjega prometnega davka). Zategadelj nam mora biti jasno, da bomo kljub 4% večji proizvodnji, ostali pri enakih osebnih dohodkih, kakršne smo imeli lani, če med letom ne bi prišlo do kakšnih večjih nepredvidenih sprememb.

Dejstvo, da smo določili povečanje samo za 4%, nas ne more najbolj razveseljivati, saj to dejansko ne pomeni nobenega napredka. To povečanje nas ohranja na enaki ravni, a nam vsem je potreben napredek, potrebno nam je vsestransko osvajanje novih tržišč, predvsem na zahodu, in potrebno nam je odkrivanje možnosti za novo proizvodnjo.

Resnica je, da smo po vojni v naših obratih le malo naprav obnovili in da imamo mnogo takih, ki še komaj zadovoljujejo potrebe sodobne proizvodnje. Zadnje čase smo se sicer resno odločili, da bomo nekatere naprave spre-

nili in izboljšali, a v vseh teh prizadevanjih moramo paziti, da ne preskočimo stvarnih možnosti. Te dni smo začeli z nekaterimi novimi proizvodi, ki se že uveljavljajo na tržišču, a v prihodnje nameravamo še nekatere stvari izboljšati in povečati določene kapacitete. Vsa ta prizadevanja in izboljšave nam bodo že v kratkem času znatno povečale celotni promet, torej tudi dohodek, a vendar je trenutno za nas še vedno najbolj odločilno, da s trenutnimi razpoložljivimi sredstvi ustvarimo, kar največ moremo.

Na kaj moramo potem letos najbolj paziti, če bomo hoteli zadovoljiti lastne potrebe in potrebe naše družbe v celoti? Prvenstveno je vsekakor, da bomo povečali proizvodnjo. Toda to povečanje ne sme biti samo za določeni 4%, temveč kolikor je le mogoče večje. Kakor vidimo iz navedenih dejstev, pa proizvodnja ne bo večja, če bomo čakali samo na tehnično izboljšanje naših naprav, temveč moramo predvsem gledati, da še letos vztrajamo pri povečani fizični storilnosti. Mi pa vemo, da smo v tem pogledu prispeli že skoraj povsem na rob zmogljivosti. Morda še letos vztrajamo in presenetimo celo sami sebe, a drugo leto, v kolikor še ne letos, bomo že mogli računati na tehnično izboljšave, ki bodo znatno povečale proizvodnjo.

Mimo proizvodnosti je za nas letos važno še nekaj drugega. Namreč, ker proizvodnje v danih okoliščinah ne bomo mogli tako znatno povečati, bomo morali dobro premisliti, za kaj bomo uporabljali razpoložljiva sredstva in kako jih bomo uporabili. Varčevati bomo morali na vsakem koraku in povsod. S pametnim gospodarjenjem bomo mogli vsekakor prihraniti ogromno denarja, ki nam bo olajšal poslovanje, bodisi v trgovanju z zunanjim svetom, tako pri delitvi dohodkov med člani kolektiva.

Za zaključek torej to: proizvajati čim več, čim boljše kakovosti, osvojiti vrsto novih proizvodov in nova tržišča — a pri vsem varčevati. Ne gre, da bi sodili o našem podjetju, kakor o nekem tujcu, ki nas prav nič ne briga, gledati moramo nanj kakor na svoj dom, kjer tudi ne vržemo niti dinarja od sebe, če to zares ni potrebno!

Nujno - večji in hitrejši izvoz

(Nadaljevanje z 2. strani)
cinkovo pločevino in cinkov prah na tržišče s konvertibilnimi valutami. Pri dosedanjem izvozu sta si ta naša proizvoda pridobila potreben sloves in tuja tržišča se zanj zanimajo. Zategadelj bi morali predvsem povečati proizvodnjo teh artiklov, da bi lahko zadostili nenehnemu in vse večjemu povpraševanju iz tujine. Zavoljo splošnih naporov, da bi povečali izvoz, smo letos začeli nuditi tujim kupcem tudi nekatere kemične proizvode, katerih doslej še nismo izvažali. Tudi s temi proizvodi smo že v prvih treh mesecih dokazali, da bomo uspeli z izvozom na zahodna tržišča. Tu pa zadevamo na problem kvalitete teh proizvodov, saj so zahteve po kvaliteti na teh tržiščih strožje kot na domačem trgu. Zatorej je v tej proizvod-

nji naša prvenstvena naloga, da proizvedemo tako kvaliteto, ki bo omogočila neoporečnost naših proizvodov v teh državah.

Naš izvoz je iz leta v leto vse bolj usmerjen na tržišča s konvertibilnimi valutami in če primerjamo podatke o našem izvozu v zadnjih treh letih, vidimo, da smo se z našim celotnim izvozom leta 1960 udeležili na tem področju s 65 odstotki, leta 1961 z 78 odstotki, medtem ko smo letos ves naš izvoz usmerili izključno na zahod. Po dogovorih, ki smo jih zaključili doslej in kakor kažejo nadaljnja povpraševanja, lahko smelo trdimo, da bomo letos presegle izvozni plan, ki je višji od lanskega, kakor tudi to, da bomo naše proizvode, ki jih izvažamo, skoraj v celoti prodali na tržišča s konvertibilnimi valutami. B. H.

Okrepčevalnice še ni

Tovariš urednik!

Na zadnji seji delavskega sveta smo sklenili, da bomo uredili pri nas okrepčevalnico. Rad bi vedel, zakaj še doslej nismo dobili okrepčevalnice, niti je nismo začeli urejati. Sodim, da bi bila okrepčevalnica pri nas nujno potrebna, saj se ljudje zelo zanimajo zanjo. Prosim vas, da nam pojasnite, zakaj še ni okrepčevalnice in kdo je odgovoren za uresničenje sklepa, ki ga je sprejel naš delavski svet 17. marca 1962?

Podpis nečiljiv

Uredništvo je povprašalo merodajne osebe glede okrepčevalnice v kemijskem obratu 2 in v odgovor na vprašanje lahko sporočimo, da je okrepčevalnica zares v načrtu, vendar je ni mogoče urediti tako naglo, kakor bi nekateri želeli. Začasno lahko pripomočemo delavcem v kemijskem obratu 2, naj dnevno zbero naročila, nakar nekdo odide kupit za vse skupaj v okrepčevalnico v Cinkarni. To je seve samo začasna rešitev, a takoj ko bo mogoče, bomo uredili okrepčevalnico tudi v kemijskem obratu 2.

Uredništvo

Preveč prahu

Topli obrok je delavcem res potreben, zato jih je tudi zelo veliko, ki so nanj naročeni. Kot vsakega dne, tako sem šel tudi 25. aprila 1962 v kuhinjo toplega obroka. Bil sem že precej lačen, a ob pogledu na polne mize prahu, me je tek minil, saj so se nekateri kar podpisovali v prahu na mizah.

Pred časom je izšel razglas, naj si pred jedjo umijemo roke. To je prav, a še bolj potrebo bi bilo, da bi bile mize v jedilnici čiste, saj s kruhom posnamemo v njih ves prah in ga nesemo v usta.

Močno prizadeti abonent

POTEKEL JE MANDAT

Člani dosedanjega delavskega sveta na eni izmed zadnjih sej. Delavski svet je — kljub razmeroma kratkemu mandatnemu razdobju — rešil številna pomembna vprašanja v našem razvoju, a vseeno je prepustil novemu delavskemu svetu še vrsto vprašanj, ki se bo moral z njimi v svojem obdobju resno spoprijeti

BI RADI DOBRO SLIKALI?

Potem se pridružite našemu krožku. Foto-krožek bo namreč v prihodnjih dneh izvedel hiter in poglobljen tečaj za fotoamaterje. Vsi dosedanji člani krožka in tisti, ki bi se radi naučili dobro rokovati s fotoaparatom, naj pridejo na sestanek krožka, dne 16. maja 1962 ob 16. uri v temnici. Foto-krožek vam bo nudil tudi nekaj sredstev in fotoaparate na posodo, a o vsem boste natanko poučeni na sestanku. Ljubitelji fotografije — vabljeni!

Foto-krožek LTC

Dosedanji predsednik delavskega sveta podjetja, tovariš Franc Pokelšek, predseduje eni izmed zadnjih sej

Šah - Šah - Šah - Šah - Šah - Šah - Šah

Letni sestanek šahovske sekcije Cinkarne

Dne 17. aprila je imela naša šahovska sekcija letni sestanek, na katerem smo obračunali delovanje v koledarskem letu 1961.

Ing. Marjanovič — predsednik šahovske sekcije v letih 1960/1961

Iz poročil, ki sta jih podala predsednik ing. Marjanovič in tehnični vodja Snajder, je bilo razvidno, da je delovanje sekcije bilo dokaj pestro, čeravno smo nekoliko zaostali za letom 1960.

Iz omenjenih poročil posnemamo tole: Odigranih je bilo 36 tekem. V teh tekmah so naši igralci zabeležili 19 zmag, 7 tekem smo izgubili, 8 pa igrali ne-

odločeno. Najlepša zmaga med temi je bila na Okrajnem sindikalnem prvenstvu v Dobrni. Naj še omenimo, da je za to tekmovalje dala pobudo naša sekcija, ki je tudi prevzela tehnično plat organizacije. Prireditvi, ki je brezhibno potekala, gre še posebna hvala predsedniku OSS tov. Joštu, upravi Zdravilišča Dobrna ter glavnemu sodniku, neumornemu šahovskemu delavcu, tov. prof. Grašerju iz Rog. Slatine.

Na ostalih velikih prireditvah je naša sekcija nastopila na Festivalu za pokal maršala Tita v Portorožu in na Sindikalnem prvenstvu LRS v Piranu. Lep uspeh so imeli še naši mladinci, ki so na brzoturnirju ob »Dnevu mladosti« v Storah zasedli prvo mesto.

Nove prijateljske stike smo navezali s šahisti v Šmarju in s šahovskim krožkom v Sentjurju. K temu moramo še dodati uspelo ekskurzijo za ogled velemojstrskega turnirja na Bledu.

Odigranih je bilo 11 brzoturnirjev. Največ zmag na teh brzoturnirjih je imel ing. Pipuš, in sicer štiri. Pri odigranih tekmah nosi zastavo Dečko z 25 nastopi, ing. Pipuš in Snajder po 20 tekem, Arh 19, ing. Klinger, Počivalšek in inž. Vrhovec 16 tekem itd. Odlični rezultat je imel ing. Vrhovec s svojimi 90 odstotki!

Na sestanku so člani sprejeli obširen delovni načrt, v katerem je predvideno medobratno tekmovalje z organizacijo šaha v

obratih TOB in Mozirje ter organizacijo ženskega šaha v Cinkarni.

Na tem sestanku je bil doseženi predsednik ing. Marjanovič izvoljen za častnega člana sekcije. V novi odbor so bili izvoljeni naslednji tovariši: predsednik ing. Klinger, teh. vodja Snajder, člani odbora: Dečko, Zorko in ing. Vrhovec.

Kot vselej, se moramo tudi tokrat zahvaliti naši sindikalni podružnici, ki je vsestransko pomagala šahovski sekciji.

J. S.

ING. PIPUŠ PRVAK CINKARNE V ŠAHU

Meseca aprila je bilo zaključeno prvenstvo Cinkarne v šahu za leto 1962.

Na tem turnirju je sodelovalo 11 igravcev. Med njimi smo pogrešali nekaj naših močnejših igravcev, od katerih se le ing. Vrhovec zaradi odsotnosti opra-

Na potezi! Tovariš ing. Pipuš — letošnji prvak v šahu

vičeno ni mogel udeležiti tekmovalja. Res je, da sta se vključila dva nova člana, kar pa še vedno ne kaže prave kvalitete in kvantitete moči naše sekcije.

Prvenstvo sekcije je osvojil ing. Pipuš, ki je oddal samo dva remija in nabral 9 točk; drugo mesto je zasedel Dečko z 8 točkami; 3. Snajder 7 točk; 4. Počivalšek 6,5; 5. Jančič 5,5; 6. Vrhovski 4,5; 7. Persolja 4; 8. ing. Marjanovič 3,5; 9. Smidt 3; 10. Krašovec 2,5 in 11. Zorko 1,5 točke. J. S.

ROČNO DELO

Pred dnevi sem srečal nekega kolega, ki je prišel z ekskurzijo v naše podjetje. Bahavo sem ga povprašal: »No, kako sodiš o našem podjetju?« — »Lepo, lepo!« mi je odgovoril, »zares je veliko, toda saj to je na pol ročno delo!

Šahisti Cinkarne na Bledu (Foto: ing. Marjanovič)

Služba socialnega zavarovanja - del naše splošne problematike

IZ RAZPRAVE DR. HRASOVCA NA ZADNJI SEJI DS PODJETJA

Na Zavodu za socialno zavarovanje se že vsa leta borimo za to, da bi uveljavili stališče, da je vprašanje boleznih, nezgod, vprašanje naše zdravstvene službe, HTV samo del splošne gospodarske problematike, ki jo je treba reševati v okviru gospodarske problematike kot celote vsakega podjetja za sebe.

Izredno smo veseli, če smo povabljeni na sejo DS kakšnega podjetja, kadar razpravlja o tej problematiki. Da je to stališče pravilno, nam dokazuje dejstvo, da smo v našem okraju potrošili za socialno zavarovanje 2 milijardi 974 milijonov dinarjev. Zaradi tega so takšne seje v gospodarskih organizacijah posebno potrebne. Posebno zadovoljstvo je to, da želi Cinkarna izboljšati HTV, kakor je razvidno iz poročila, ker je to najboljša pot k zaželenim uspehom oziroma k cilju, da bi število nezgod zmanjšali.

Na kratko vam bom pojasnil, kaj bodo določali novi predpisi o finansiranju, kar vas verjetno najbolj zanima. Finansiranje bo izgledalo tako, da bomo formirali komunalne skupnosti zavarovancev, ki bodo obsegale po dve občini, ker je riziko za eno občino preveliko. S tem v zvezi nastane gospodarski problem, kako se bodo občine dogovorile za sodelovanje. Ko bodo osnovane komunalne skupnosti zavarovancev, bo skupnost določila povprečno stopnjo zavarovanja. V Celju se bomo borili za kritje najvišje stopnje. Nato pride še dopolnilna stopnja, nakar bo določila republika, v katerih panogah gospodarstva (Cinkarna je v tisti panogi, ki je nevarna za najvišjo stopnjo) bo dovoljen dopolnilni prispevek, kar bo odvisno od izdatkov, ki jih imamo za socialno zavarovanje.

V kolikor še vse to ne bo zadoščalo za kritje izdatkov, bo predpisan izredni prispevek, na

račun zavarovancev samih, če pa še ta ne bo zadoščal, bo morala poravnati razliko gospodarska organizacija. Možno je tudi svoj riziko zavarovati, kar pa je izredno težko, ker so vsi okraji — razen Kranja — v deficitu.

Na ta nov sistem finansiranja bomo prešli s 1/1-1963, če že ne s 1/7-1962. Zato je skrajni čas, da se o tem vprašanju odkrito pogovorimo, najdemo notranje rezerve, ki so v podjetjih še vedno skrite in tako zmanjšamo število nezgod, kakor tudi bolovanj. Če HTV služba ugotavlja, da je v obratih nered in nesnaga, kar je vplivalo na stalež bolnikov, bomo morali te subjektivne vzroke odpraviti.

Prosim vas, da bi smatrali službo socialnega zavarovanja kot del splošne gospodarske problematike. Kadarkoli pa boste o tem vprašanju razpravljali, bomo rade volje prišli med vas in vam svetovali.

POSLOVILI SMO SE OD

Jakoba Kovača

Dne 17. aprila letos smo se poslovili od našega nekdanjega delavca in tovariša Jakoba Kovača. Pogreba v Strmecu pri Vojniku so se udeležili njegovi tovariši iz topilnice, od katerih se je pokojni poslovil leta 1954, ko je odšel v pokoj. Na grob smo položili tri vence, ki so jih dali Uprava podjetja, Odbor sindikalnih podružnic in topilničarji sami. Ob slovesu od tovariša Jakoba Kovača objavljamo nekaj spominov nanj, kakor jih je zapisal njegov tovariš Jože Sotelšek.

Naši topilci, Ivan Smonkar, Alojz Ludvik in Anton Ivežič, polagajo vence na grob umrlega tovariša

Delala sva skupaj kot kurjača in pripovedoval mi je, da je začel delati v topilnici. Podatek iz kartoteke dokazuje, da je prišel v podjetje 2. marca 1915 in tri leta je bil pomožni delavec, a leta 1918 izkazuje zanj kartoteka, da je bil pomočnik v topilnici. Sprva je delal kot »Spitzjunger«, ki so predirali predleže, ker jih takrat ni prediral kurjač. Kasneje je prišel v valjarno, kjer je delal kot cinkar. Bil je zelo vesten in strog delavec in zato so ga kmalu postavili za mojstra v pocinkovalnici.

Kasneje je pocinkovalnico prevzela tovarna Jesenice. Delavcem je ostala izbira; če hočejo z obratom vred pod jeniško upravo, ali so si morali iskati zaposlitev drugje. Za Kovača, ki je hotel ostati naš, je tedaj zmanjkalo dela. Toda kmalu zatem je Cinkarna ustanovila v Velenju majhen obrat za izdelavo oglja. Takratni direktor in inženir Krulc, ki sta videla v Kovaču zanesljivega delavca, sta ga nastavila v Velenju za vodjo obrata.

Vojna vihra je velenjski obrat uničila in tovariš Kovač

je spet prišel v Cinkarno. Delal je zdaj pri remeltet peči, pozneje pa kot kurjač v finem cinku. Leta 1947 je postal kurjač pri destilacijski peči v topilnici. Tudi tu se je kmalu izkazal in spet so ga imenovali za izmenskega mojstra. Na tem delovnem mestu je ostal vse do upokojitve leta 1954.

Osem let je užival zaslužen pokoj in zdaj se je za vselej poslovil od nas. Nam so ostali spomini in zavest, da je v dolgih letih ustvaril s prizadevanjem in vestnim delom mnogo koristnega za podjetje in za družbo, zato njegovih zaslug ne bomo nikoli pozabili.

Nismo te pozabili

Menda ni nikogar nekoliko starejših delavcev, ki ne bi bil poznal našega Ladija, veselega, brezskrbnega in včasih morda tudi malce hudomušnega. Četudi smo se mu dostikrat smejali, pa nismo mogli nikoli zanikati, da bi ne imel dobrega srca in človeških toplih čustev za sočloveka. Četudi nekoliko svojevrsten, je bil vendarle pravi proleter, ki je šel s tovariši skupno skozi vse vihere pred vojno in med vojno, pa tudi po vojni prispeval svoj delež za napredek in razvoj naše domovine.

Predvsem so ga poznali gasilci, saj je deloval v njihovih vrstah vse od leta 1930. Bil je član prostovoljnega gasilskega društva v Gaberju in dosegel stopnjo podčastnika, a leta 1945 se je vključil v naše industrijsko gasilsko društvo.

Ob vseh svečanostih se ga spominjamo, kako je nosil zastavo in so ga neuradno imenovali za cikarniškega zastavonošo. Prav veličasten je bil, kadar je navelil na prsi številna odlikovanja, ki se je med njimi svetilo tudi odlikovanje za petindvajsetletno gasilsko službo.

Nesreča je hotela, da je preminil prav na dan, ko je gasilska družina slavila svoje letne uspehe. Toda četudi kasno, pišemo danes v njegov spomin, da ga tudi na zunanji zabeležimo, sicer nam bo vsem, ki smo ga poznali, ostal v trajnem spominu.

Konec januarja je bil za vse gasilce, a hkrati za vse cinkarnarje, zelo žalosten. Po obnem zboru prostovoljnega industrijskega gasilskega društva smo v zgodnjih jutranjih urah ugotovili, da je preminil naš stari sodelavec Ladi Borštner.

Prišel je v Cinkarno leta 1936 in ostal je pri nas vse do svoje smrti. V tem času je delal v raznih obratih, a nazadnje je zavoljo slabega zdravja prišel v pomožni oddelek, kjer je dočakal tudi zaslužen pokoj. Vendar ga ni dolgo užival, prikrajšala mu ga je smrt.

Ogled svetovne razstave patentov v BRUXELLESU

Branko Pustoslemšek:

Za obisk svetovne razstave patentov v Bruxellesu, ki je trajala od 9. do 19. III. 1962, smo se prijavi štiri Celjani in sicer: predsednik okrajnega društva izumiteljev, tovariš Franc Germačnik, Oto Herman, Majda Herman in jaz. Rok za prijavo in ureditev potrebnih dokumentov je bil zelo kratak, zato sem bil zelo nestrpen, če bomo dobili pravočasno potni list in vstopne vize za Avstrijo, Zahodno Nemčijo, Belgijo, Francijo in Italijo. Nestrpnost je prekinil dopis beogradskega »Putnika«, ki nas je obveščal, da odhajamo 14. marca s Tauern expresom iz Ljubljane.

Rahlo je snežilo, ko je privoziljala za nami. Približevali smo se na drugi tir ekspresni vlak iz Beograda. Zavore so zaškripale in vlak se je ustavil. K nam je pristopil simpatičen možič in se nam predstavil, da je Mirko Milenković, vodil »Putnika« Beograd, ki nas bo vodil na bruxelsko razstavo.

Tovariš Milenković nas je v vagonu seznanil z drugimi člani skupine iz Srbije in Makedonije. Kompletna skupina Zveznega društva izumiteljev Jugoslavije je štela 16 članov.

Kmalu po odhodu iz Ljubljane smo opravili carinske formalnosti v Jesenicah in že smo bili v Avstriji. Vreme se je izboljšalo. Izza oblakov je pokukalo sonce. Proga se je počasi vzpenjala v alpsko predgorje. V daljavi smo zagledali zasnežene vrhove, obsijane s sončnimi žarki. Vožnja je bila prav prijetna. Eden od naših je predlagal: »Fantje, zdaj pa pripravite fotoaparate. Približujemo se znanim turističnim krajem v Avstriji: Spittal, Mallnitz, Badgastein, Bischofshofen...« Seveda smo ga takoj ubogali in začeli smo se pripravljati, da posnamemo prve motive na našem potovanju. Nastala je prava gneča na hodniku vagona ob oknih. Vsak je hotel biti ob oknu, da v svoj aparat ujame kar se da lepši motiv. Kraji, ki smo se mimo njih vozili, so bili res prekrasni. Odeti so bili v snežno odejo in obsijani s prvimi pomladanskimi sončnimi žarki. Na našo slovensko skupino je to napravilo še poseben vtis, ker nam letošnja muhasta zima takega užitka ni privoščila.

Lepo vreme in okolje sta nam kmalu razvezala jezike. Začeli smo se šaliti in pot je naglo osta-

hitri, drugače se nam lahko zgodi, da se znajdemo v reki drvečih avtomobilov.

V četrtek dopoldne smo si ogledali München in Tehnični muzej, ki je eden največjih na svetu. Ustanovili so ga 13. novembra 1906, temeljni kamen pa je položil cesar Viljem II., a omissil si ga je Oskar Müller. Muzej smo si seveda ogledali samo površno, ali boljše rečeno, šli smo skozenj. V njem je razstavljeno toliko stvari, ki me zanimajo, da bi potreboval najmanj štirinajst dni za podrobnejši ogled. Pri vstopu v Tehnični muzej se je naša skupina razbila. Vsak si je šel ogledat tisto, kar ga je najbolj zanimalo. S prijateljem Gvidom iz Maribora sva začela pri rudarstvu. Odsek je lepo razporejen v razvojne faze rudarstva skozi stoletja. Zelo nazorno je prikazano, kako je človek začel riti s krampom v zemljo za različni rudni bogastvi, ki jih zemlja skriva v sebi, pa vse do najmodernejših rudarskih strojev. Rudniški rovi, v katerih je razstava, so normalnega profila, rudarji (lutke) so razporejeni na posameznih delovnih mestih. (Nadaljevanje na 8. strani)

V Münchenu je zelo živahen avtomobilski promet, posebno v večernih urah. Urejen je sodobno s semaforji. Pešci in vozniki so seveda zelo disciplinirani. Pri prehodu čez cesto moramo biti zelo

čolnov za individualno veslanje. Idealen podvodni ribolov, odlična vina (prošek). Skoraj ob sami obali borov gozdček. Dnevna zveza v obe smeri z ladjo preko Zadra, od tam z avtobusom preko Reke in Ljubljane v Celje. Rezervirano 5 po 2 ali 3 ležišča v privatnih hišah. Prehrana v restavraciji Turističnega društva.

CRIKVENICA — SELCE — Weckend hišice LIP-a Celje, oddaljene 200 m od plaže. Večkratna dnevna avtobusna zveza s Crikvenico ter možnost izletov na otok Krk. Prehrana v menzi LIP-a Celje, prenočišče v WE hišicah. Zveza z Celjem z direktno avtobusno linijo do Crikvenice. Rezervirano 1 hišica s tremi ležišči, 1 hišica z 2 ležišči.

PORTOROŽ — Počitniški dom Mežice oddaljen od kopalnice 8 minut. Možnost vodnega smučanja. Izleti kakor iz Pirana. Večkratna dnevna direktna avtobusna zveza s Celjem. Rezervirano 1 soba z 2 ležišči.

BIOGRAD NA MORU — WE hišice počit. skupnosti Zalec v neposredni bližini kopalnice. Večkratno avtobusne zveze z Zadrom ter preko tega s Celjem. Možnost enodnevne izleta k slapom Krke. Hrana v restavraciji počit. skupnosti Zalec. Rezervirani 2 WE hišice s 3 ležišči.

V vseh navedenih letoviščih je možnost razvedrila v obliki plesa ali izleta v bližnje okolice. Prijetni hoteli so mirni in nemoten oddih.

Cena v vseh letoviščih je v pred in posezoni, t. j. v mesecih juniju, septembru in oktobru din 750 za odraslo osebo (člana kolektiva ter svoje sorodnike, ki so v skupnem gospodinjstvu) ter 560 za otroke od 5 — 10 let starosti in 370 za otroke do 5 let starosti.

V času glavne sezone t. j. v mesecih juliju in avgustu so cene za odrasle 850 din za otroke 5 — 10 let 640 ter za otroke do 5 let 450 din.

Regres v letošnji sezoni so odvisni od lanskega povprečnega zaslužka člana našega kolektiva in članov njego-

ve družine v skupnem gospodinjstvu z ozirom na povprečni dohodek na osebo ter se dodeljujejo po naslednjem ključu:

Regres v dinarjih:

Osnova na člana družine din	Odrasli	Otroci do 5 let	Otroci od 5 do 10 let
7.000	700	350	525
10.000	500	250	375
12.500	400	200	300
15.000	350	175	255
20.000	250	125	190
25.000	150	75	110
30.000	100	50	75
nad 30.000	50	25	40

Pri uveljavljanju pravice do regresa je potrebno predložiti potrdilo o lanskem povprečnem dohodku družine. Regresira se 10 dni na osebo. Prijave se sprejemajo do 20. maja 1962. Podrobnejše informacije dobite v recepciji sindikalne podružnice.

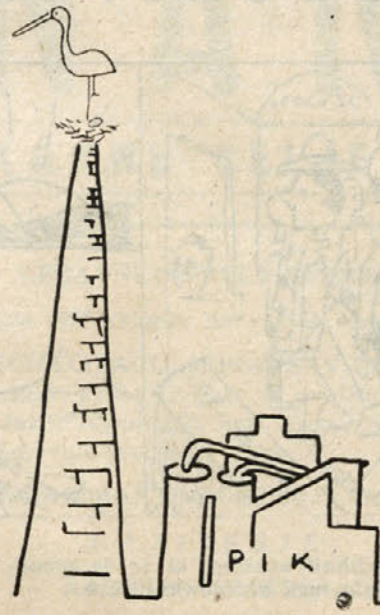
Vsi, ki letos letujejo v turističnih izletniških krajih, dobijo enako regres, v kolikor predložijo račune turistično-gostinskih podjetij.

C. C.

MALI OGLASI

DOBRODUŠNEGA TATU ogledala z mojega mopeda prosim, da bi »sunil« še nosač ogledala, ki je še vedno na bilanci mopeda. Če več mesecev čakam, da bi to storil, ker pač nosača ne potrebujem več. Kamor je šla krava, naj gre še tele. Jožef Goršek, topilnica.

NOVE PERSPEKTIVE

DEŽURSTVO V TEMNICI

Foto-krožek Ljudske tehnike v Cinkarni obvešča vse svoje člane, da bo odslej v temnici uvedel dežurno službo. Vsak ponedeljek in četrtek bo nekdo od 16. do 18. ure v temnici, zato naprošajo vse člane Foto-krožka, naj prihajajo v prostore temnice v teh urah, ker bo tako vsem delo olajšano.

KITAJEC SE TUDI SPOMNI

Neka naša tovarišica, ki je zelo pridna na tečaju stenografije, je takoj začela uporabljati pridobljeno znanje. Po nekem diktatu ji nikakor ni uspelo, da bi prebrala neko besedo, ki jo je stenografirala. Morala je nazaj k šefu, da ga povpraša, kaj je rekel. Ko ji je šef pojasnil, je presenečena vzkliknila: »Oh, saj zdaj se pa spomnim!« Šef ji je ljubeznivo dopovedal: »Kitajec se tudi spomni, ko mu poveš!«

POZIMI V GORAH

Ko se čudovite jesenske barve poslove od gora, zavлада tam mir. Samo vreščeci glas gorskih kavk, ki se drzno vozijo nad prepadi, moti spokojno tišino. Kaj kmalu prične padati sneg in gore se spremenijo v čarobni svet. Kot bela žametna preproga pokriva sneg vse vrhe in doline, krnice in grebene. V gorah ne srečujemo več turistov. Samo alpinist, z otrdelim obličjem, išče užitek v zasneženih gorah z nikdar pojasnjeno silo po novih doživljajih. Vedno se mora odzvati temu hrepenenju, sicer ga bi preraslilo in zadušilo v svoji nepojmljivi surovosti. Rad bi vam nekaj povedal o tistih nepozabnih dneh, večerih in nočeh, ki sem jih doživljal sam ali s prijatelji visoko v gorah. O tistih dneh, v katerih sva cele dni gazila po snegu ali iskala prehode v steni, ko so grozljive snežne strehe visele nad brezni, katerih so se izogibali še pramen sonca. Prav tako bi vam rad pri-

povedoval o dneh, ko sva s prijateljem stopila skozi divje neurje proti zasneženim vrhovom. Vedno je bilo lepo in nepozabno. Hvaležen sem jim za ta skupna doživljanja, kjer pot vodi samo navzgor proti samotnim zatrepom in razbitim grebenom.

Počasi postaja jutranja svetlobo močnejša. Pred mano vstaja: jo iz mraka novi vrhovi. Počasi zlezeta iz spalnih vreč in spet zaškrtajo dereze po trdem, poledelem snegu. Okrog naju se širijo prepadi, pred mano pa strmina noče popustiti v svoji neusmiljeni navpičnosti. Vendar sva kmalu na vrhu. Tovariški stisk rok, fotografiranje za trajni spomin in že se v ključih spuščava proti Podom. Na kuhalniku si skuha koso in brž naprej proti dolini. Se zadnji pogledi zasneženi Planjavi in pred nama se pojavi Logarska dolina, kjer med potjo tako prijetno šumi Savinja.

A

Snežišča pod Brano. V ozadju Ojstrica.

Kje bomo koristili letni dopust

Komisija za rekreacijo in oddih pri sindikalni podružnici Cinkarne Celje je za letošnji dopust našega kolektiva organizirala in najela v nekaterih krajih našega Jadrana in v območju planin sobe s prehrano in to:

BOHINJ — v Mladinskem domu, ki je oddaljen 50 m od jezera. Vsakih pet dni je organiziran izlet z malim avtobusom. Možnost v Juljsko pogorje. Rezervirano soba s 3 ležišči.

POHORJE — »Planinca« oddaljen od žičnice 25 minut. Dvakrat dnevno izpred doma avtobusna zveza z Mariborom. Izleti po Pohorskem rekreacijskem centru. Rezervirano soba z 2 ležišči, topla in mrzla voda v sobi — možnost uporabe kopalnice in prhe na prostem.

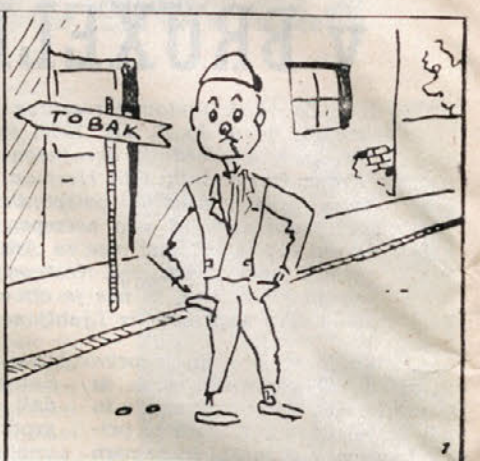
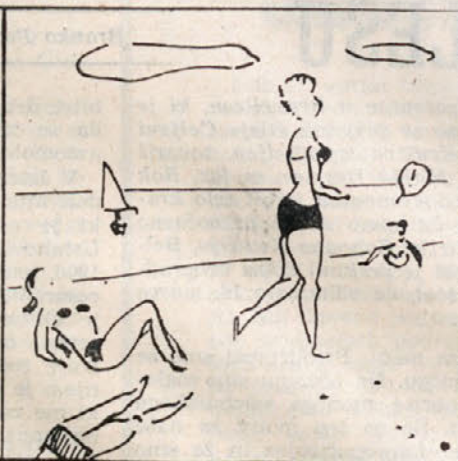
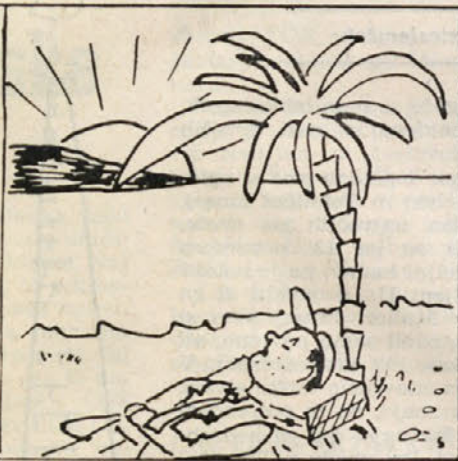
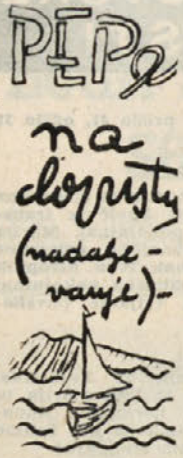
LOGARSKA DOLINA — Cinkarniški dom s hrano v Planinskem domu. Možnost izletov v Kamniške planine (Ojstrica, Kamniško sedlo, Okrešelj) Dnevno avtobusne zveze izpred doma v Celje. Rezervirano 2 sobi po 2 ležišči, 1 po 3 ležišča 1 po 4 ležišča.

PIRAN — Počitniški dom TEOL — ARBO — Cinkarne. Oddaljen 7 minut od plaže; možnost kopanja v sladki vodi v Fiesi, dnevno izlet v Portorož, Buje, Izolo, Koper, Ankarani in Savudrijo. Dvakratna dnevna avtobusna zveza s Celjem. Rezervirane 3 sobe po 2 ležišči 2 sobi po 3 ležišča v domu in 5 po 2 ležišči v zasebnih hišah.

NEREZINE — Počitniški dom Cinkarne. Plaža oddaljena 4 minute. Možnost izletov s čolni na Cres, v Mali in Veliki Lošinj ter Susak. Zveza preko Reke z ladjo dnevno v eno smer, sicer z hidrogliserjem do Lošinja od tam dnevno zveza z avtobusom v Nerezine. Rezervirano 3 sobe z 4 ležišči 4 sobe 3 ležišča, 1 soba 2 ležišči, 2 sobi 1 ležišče.

ZMAN — DUGI OTOK — Turistično društvo Zman. Palaža oddaljena od prenočišča do 5 minut. Možnost iz-

DOGODIVŠČINE NAŠEGA PEPETA

4.

Pepe bi bil skoraj obupal, ko je prišel na vlak. Saj to je bilo huje kakor v naši topilnici ob največji letni vročini. Prava parna kopel, gneča pa tolikšna, da še v valjarji ne stiskamo pločevine s toliko silovitostjo.

Ko je bil že ob čevlju in levo hlačnico, za čepico še sam ni vedel, da jo je bil izgubil, je vendarle odkril kotiček, kjer si je vsaj malce oddahnil. Navsezadnje resda ni kdo ve kako lepo dišalo, a kdor je vajen žveplovega dvokisa, tudi to prenese.

Odprl je vrhni del okna, kolikor je bilo sploh mogoče, in stoji na prstih ogledoval pokrajino, ki je hitela mimo. Po dolgi vožnji je zaduhal morje in olajšano je

vdihnil svežino, ki se je pomešala med dotedanje dišave.

5.

Bilo je pozno popoldne in Pepe se je leno prekladal z noge na nogo. Sicer res ni vedel, kje je dom, a vedel je, da so dnevi na morju zelo dolgi, zato se mu ni nikamor mudilo. Spotoma je opazoval letoviščarje, ki jih je srečeval in se čudil, kako to, da so vsi tako pusti in zaskrbljeni. V njegovem srcu pa je vse prepevalo in nobene skrbi ni več čutil. Bil je sicer rahlo utrujen, toliko kakor po kakšnem lahkem dnevu v Cinkarni a vedel je, da ga v domu čaka postelja in počitek.

Proti večeru je prišel v dom, kamor je bil namenjen. Toda, glej

zlomka, zdaj so se tudi zanj začele skrbi. Upravnik ni hotel vedeti ničesar o tem, da bi bilo zanj v njegovem domu rezervirano kakšno mesto in ga je odpravil enostavno z besedami: »Oglasite se jutri!«

Pepe je mislil, da je pač prepozno iskati novo bivališče, ker je bil dom daleč stran od vseh drugih hiš, zatogadelj se je zleknil pod palmo, dal kovček pod glavo in zadremal. Ena noč v naravi pač ne bo preveč hudo! si je mislil in zaspal.

6.

Naslednje dni je bilo vse v najlepšem redu. Hrana je bila odlična, postelja mehka, plaža čudovi-

ta — samo ribe, te pa niso prijemale. Pepe je v mislih obujal vse, kar so mu povedali tovariši, kako je treba nastaviti vabo, da ribica zagriže. Toda vse, kar je tudi poskusil, je bilo zaman. Na njegov trnek in v njegove mreže se ni ujela nobena ribica. Gledal jih je, kako plavajo v vodi in kako se sončijo na pesku, a kaj več ni mogel.

Zvečer se je odločil na svojevrstno metodo. Uredil se je kar najbolje, se obril in naškropil z dišečo vodo in odšel s čolnom na ples na bližnji otoček. Hej, to je bila sprememba. Ribice so kar same silile vanj, da se jih je komaj otesal. A otesal se je tudi še potem, ko mu je natakark povedal račun.

7.

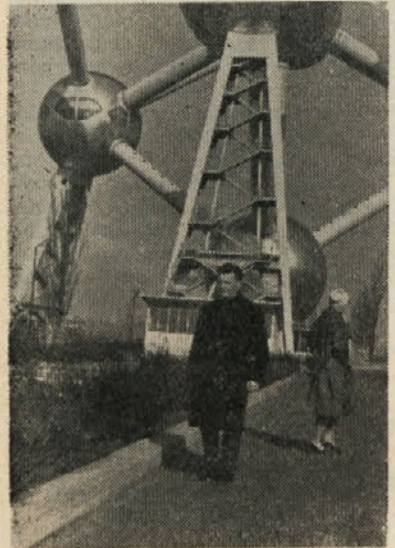
Dopust še ni povsem minil, a Pepe je imel ribolova dovolj. Zdaj mu ni bilo niti do cigaret. Vsega se je naveličal. Najprej je obrnil žepe in jih lepo očistil, potem pa je zariil roke globoko vanje in si zažvižgal neko popevko. Bila je še najbolj podobna tisti: »Se kikelco prodala bom...«

Ko je šel proti kolodvoru, je srečeval dopustnike, ki so prihajali z vedrimi obrazi in s presenečenjem v očeh, zakaj se tu letoviščarji drže tako kislno. Pepe se zdaj temu ni več čudil. Tudi on se je kisal, a navsezadnje — si je dejal — bilo je vendarle lepo. Zdaj bom lahko pripovedoval tovarišem, kako je bilo na morju, kako sem lovil ribice, čolnaril po mesečini in še kaj podobnega!

Ogled svetovne razstave patentov v Bruxellesu

(Nadaljevanje s 7. strani)

Imel sem vtis, da sem v pravem rudniku. Manjkalo je samo udarcev s krampi in ropota kompresorskih pištol. Zanimivi so bili tudi drugi odseki strojništvo, aeronautika, fizika in drugo.

Tovariš Branko Pustoslemšek pod Atomiumom v Bruxellesu

Ogledal sem si tudi cinkano v miniaturni (termično pridobivanje cinka). V miniaturni je bila samo Hereshofova etažna peč in Vaitlovdov trak (naša mrtva pražarna). Destilacijska peč z retortami je bila napravljena v prerezu v naravni velikosti.

Zelo zanimiv je bil tudi aeronautski oddelek. Razvoj letalstva je tukaj prikazan v celoti — od gondole z balonom do modernega reaktivnega letala. Težko je napisati, kaj tukaj človek vse lahko vidi in kako nazorno je vse prikazano. Spomnil sem se na naše obiskovavce tehničnih šol, ki bi se tu morda v enem dnevu naučili več, kakor vse leto v šoli. Se en vtis iz tega ogromnega tehničnega muzeja. Pri nas v naših muzejih vidimo vsepovsod napise: Ne dotikajte se razstavljenih predme-

to! Tam teh napisov ni. Namesto teh napisov so gumbi električnih stikal, ki omogočajo, da poženemo za določen čas kakšno napravo, stroj ali sprožimo cel tehnološki proces obrata in cele tovarne.

Čas obiska v muzeju je hitro potekel in z Gvidom sva bila že utrujena od neprestane hoje. Obisk sva zaključila v lepo urejeni muzejski restavraciji pri vrčku Münchenskega piva.

V Bruxellesu smo prispeli v petek zjutraj na postajo Midi. Postaja je zelo lepa. Izhodi s posameznih peronov so mehanizirani (premične stopnice). V Bruxellesu smo se nastanili v hotelu Brasserie, kjer smo se malo spočili, kar nam je bilo vsem potrebno po dolgi vožnji in po neprespani noči. Ob enajsti uri smo se s tramvajem odpeljali na svetovno razstavo patentov. Razstavno poslopje je bilo v centru Bruxellesa v palači Rogie v Rue de Livourne. Že od daleč smo zagledali iz tramvaja 33-nadstropni nebotičnik. Putnikov vodič nam je pojasnil, da je to razstavna palača. Na pročelju palače je v rahlem pomladanskem vetru plapolalo 17 zastav držav udeleženk svetovne razstave patentov, med njimi tudi naša jugoslovanska trobojnica s peterokrako zvezdo.

Pri vhodu na razstavni prostor nas je prijazno sprejel generalni sekretar Združenja izumiteljev Jugoslavije, tovariš Antonio Motavdič. Povedel nas je v razstavno dvorano. Razstavna dvorana je bila ogromna, saj je v njej našlo prostor nad 1000 patentov.

Najprej smo si ogledali jugoslovanski paviljon. Tovariš Motavdič nam je razložil v kratkih besedah pomen vsakega patenta. Jugoslovani smo razstavili 22 patentov, od tega pet slovenskih izumov in sicer: profesor Joško Batestina je razstavil kabinet za poizkuse iz mehanike, ing. Boris Čerček aparat za merjenje pretakanja plinov z ionizacijo, ing. Niko Kralj elastični sedež, Edi Moderc iz Celja strojni vitel za zanesljivo ustavljanje strojev v sodobnem gradbeništvu, jaz pa stroj za navijanje pločevine.

Popotni zapiski Mihe Bicikla

Dragi bravci!

Miha Bicikl nas je naprosil, naj ga to pot opravičimo, ker je imel zadnje čase s pismi toliko opravka, da ni utegnil napisati

Povedal nam je tudi, da je za jugoslovanske izume veliko zanimanje, kar smo tudi sami opazili, saj je bil naš paviljon poln obiskovavcev. Posebno pozornost na našem paviljonu je vzbujal izum vibracijskega motorja ing. prof. Deckovskega iz Skopja, polavtomatska lovska puška Borivoja Panića iz Beograda in dirkalni avto na reakcijski pogon, ki doseže nad 400 km/h, ki ga je zamislil Dušan Tepavec iz Zemuna. Ogledali smo si tudi druge paviljone. Razstavljeno je bilo veliko zanimivih izumov. Za detaljniji ogled razstave bi seveda potrebovali najmanj dva dni, nam je bil čas silno pičlo odmerjen, saj smo v osmih dneh prepotovali kar 6 držav.

Po ogledu razstave smo si ogledali Bruxelles v noči. Pogled nanj je čudovit. Nešteti reklamni napisi v najrazličnejših barvah in tisoči avtomobilskih reflektorjev mu dajejo poseben čar. V Bruxellesu vidimo na ulicah ljudi vseh polti. Po večernem sprehodu smo se vrnili v naš hotel k zaželenemu in tudi potrebnemu počitku.

V soboto smo bili že zgodaj na nogah. Časa za lenarjenje ni bilo. Zelja nas vseh je bila, da na našem potovanju čim več vidimo in doživimo. Naš cilj sobotnega dopoldneva je bil razstavni prostor svetovne razstave tehnike v letu 1958. Po polurni vožnji s tramvajem smo prispeli v kraljevski park. Bilo je lepo sončno marčno

ničesar, četudi je zbral številno gradivo. Hkrati je predlagal, naj v časopisu pojasnimo, da rumeni nabiralniki z rdečim napisom »Cinkarnarjeva pošta« niso namenjeni za pisma raznim Mici-kam, Jožicam, Frančkom in Tončkom, temveč SAMO NASEMU TOVARNISKEMU GLASILU (Samo za fabričke novine — For factory-news only — Nur für Fabrikszeitung — Stol'ka dlja fabričkih gazet). O vsem drugem bo pisal Miha Bicikl prihodnjic osebno!

Uredništvo

dopolodne in sonce je s prvimi jutranjimi žarki obsijalo simbol svetovne razstave — Atomium.

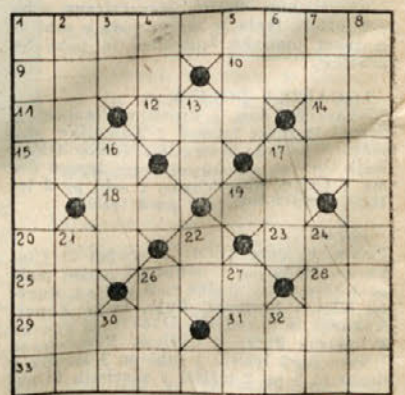
Pokazal se nam je v vsem veličastju, v vsej svoji 102-metrski višini, sestavljen iz devetih krogel s premerom 18 m, grajenih iz železa in preoblečenih s polirano aluminijasto pločevino. Posamezne krogle so povezane s krepkimi železobetonskimi stebri. A kljub vsemu ves Atomium ne tehta več kot 1200 ton, kar je za tako ogromno stavbo seveda malo. Na vrh Atomiuma nas je pripeljalo dvigalo, ki je predvideno za 24 oseb, na višino 100 m v 30 sekundah. Iz najvišje krogle je krasen razgled na mesto in okolico Bruxellesa.

Iz krogle v kroglo je možen prehod po avtomatičnih premičnih stopnicah, ki vodijo skozi vezalne stebre. Pri ogledu celotnega Atomiuma se človek sploh ne utruji. V spodnji vstopni kroglji in v zgornji sta lepo urejeni restavraciji. V ostalih krogljah pa je stalna Tehnična razstava. (Nadaljevanje in konec prihodnjic).

Prva domača križanka

Vodoravno: 1. naše glasilo, 9. vrsta cigaret, 10. žensko ime, 11. okrajna oznaka za avtomobile, 12. in tako dalje, 14. osemnajsta in predzadnja črka abecede, 15. vrsta športa, 17. del imena kenijske uporniške organizacije, 18. politična organizacija, ustanovljena 27. aprila 1941 v Ljubljani, 19. hrvatski narodni heroj, 20. začimba, 22. zvonec soglasnik, 23. prvi znani mornar (z barko), 25. kazalni zaimek, 26. francoska teroristična organizacija, 28. začetnici najbolj znanega slovenskega ilirista, 29. hebrejsko moško ime, 31. šivalni pribor, 33. največje ljubljansko podjetje;

Navpično: 1. stroj za razmnoževanje, 2. muslimansko moško ime, 3. predlog, 4. najdražja rdeča tekočina, 5. delo (srbsko-hrvatsko), 6. neznanec, 7. glavno mesto kolonialne uprave in pristanišče na Zlati obali, 8. razumi (srbsko-hrvatsko), 13. mednarodna avtomobilska oznaka za Turčijo, 16. vprežna domača žival, 17. francoski osebni zaimek, 21. zelenica v puščavi (dajalnik), 22. egipčanski bog sonca, 24. glavno mesto Norveške, 26. organ vida, 27. ni lačen, 30. arabski žrebec, 32. kratica za najbolj znano ljubljansko razstavišče.

Izpolnite, izrežite in vrzite v nabiralnik »Cinkarnarjeva pošta«!

Ste zadovoljni z našo številko? Da — ne. _____

Kaj vam je najbolj ugovarjalo? _____

O čem bi radi brali prihodnjic? _____